

El Rec Clar 29

Abril

2005

REVISTA DE VIDRERES

Parlem de... Santa Susana de Caalers
Parlem amb... Teresa Quintana Alucó

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS _ Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL _ De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA (ÀNGEL TEIXIDOR) _ Dimecres, de 7 a 8 del vespre. Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA (JOSEP FONT I CABALLÉ) _ Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA I FESTES (PERE COMALADA I CARDONA) _ Dimarts de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ENSENYAMENT (FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO) _ Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

GOVERNACIÓ (AGNÈS BANÚS I FORMIGA) _ Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME (CARLES MALLART I FIGUERES I JORDI DARANAS I PLA) _ Dimecres d'11 del matí a 1 de la

tarda i hores convingudes.

RECURSOS HUMANS, OBRES I SERVEIS (JORDI DARANAS I PLA) _ Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

COMERC, CONSUM I TURISME (CARLES MALLART I FIGUERAS) _ Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

SANITAT, SERVEIS SOCIALS I MEDI AMBIENT (ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER) _ Dimecres de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ESPORTS (JOAN JULIÀ I SOLÉ) _ Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) _ Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENTA SOCIAL) _ Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU _ Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLS _ Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Maig 2005

Diumenge 1.....Sils
Dissabte 7, Diumenge 8.....Vidreres (Moré)
Dissabte 14, Diumenge 15.....Riudarenes
Dilluns 16.....Vidreres (Vilardell)
Dissabte 21, Diumenge 22.....Vidreres (Vilardell)
Dissabte 28, Diumenge 29.....Maçanet

Juny 2005

Dissabte 4, Diumenge 5.....Sils
Dissabte 11, Diumenge 12.....Vidreres (Moré)
Dissabte 18, Diumenge 19.....Riudarenes
Divendres 24.....Sils
Dissabte 25, Diumenge 26.....Vidreres (Vilardell)

Juliol 2005

Dissabte 2, Diumenge 3.....Maçanet
Dissabte 9, Diumenge 10.....Sils
Dissabte 16, Diumenge 17.....Vidreres (Moré)
Dissabte 23, Diumenge 24.....Riudarenes
Dissabte 30, Diumenge 31.....Vidreres (Vilardell)

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres (Moré), dijous-Riudarenes, divendres-Vidreres (Vilardell).

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ:

Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR:

Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ:

Catalunya, 46 - 972 85 05 75

VIDRERES, FARMÀCIA VILARDELL:

Carrer de Girona, 37 - 972 87 50 09

29

Sumari

- 2 - Serveis
- 3 - Editorial
- 4 - Parlem de...
- 7 - Parlem amb...
- 10 - Des de la Casa de Vila
- 20 - El debat
- 22 - Biblioteca
- 23 - Actualitat
- 25 - Anem a Estudi
- 30 - Esports
- 37 - Mascotes
- 38 - Lloc de noms
- 40 - El viatge
- 43 - Fem una queixalada
- 45 - Medi ambient
- 48 - L'hort i el jardí
- 49 - Temps era temps
- 50 - Opinió
- 54 - La sortida
- 56 - Passatemps
- 57 - Agenda
- 59 - Ranxo
amb la col·laboració de

Editor: AJUNTAMENT DE VIDRERES - Consell de Redacció: Joaquim Daban, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayé, Anna Viader i Pere Comadada. Col·laboradors: Àlex Megre, Josep Formiga, Àngel Teixidor, Josep Graft, Eduard Atrabau, Anna Vila, Joan Gimbal, Sergi Puig, Jordi Presas, Isabel Boada, Raül Valls - Fotocomposició: J. Comunicació - Disseny: Lluís Ribas
Impressió: Gràfiques Fornells - Dipòsit legal: GI-23-5-98 - Portada: Nevada a Vidreres. Foto: Montse Vila i Montse Ciurana.

► Quina commemoració literària hem de celebrar?

Enguany, la major part de les institucions i entitats de caràcter cultural de l'Estat espanyol han coincidit en fer una merescuda commemoració al voltant dels quatre-cents anys de l'aparició d'una de les novel·les més importants de la literatura universal: el Quixot.

No obstant això, fa la sensació que aquesta magna celebració pot eclipsar altres efemèrides destacades del nostre país i, des d'aquesta revista, voldriem fer-ne un petit recordatori.

En primer lloc, caldria destacar la commemoració del centenari de naixement de Joan Coromines, el lingüista més importants del nostre país, que fou autor de dues de les obres més voluminoses i transcendents per a la nostra llengua: el Diccionari Etimològic i l'Onomasticon Cataloniae. A partir d'un treball rigorós i metòdic sobre l'origen i l'evolució de les paraules, Coromines no només va aconseguir el reconeixement d'intel·lectuals d'arreu del món, sinó que també va fer possible que el català assolís, científicament, un prestigi internacional.

Una altra efemèride important és el centenari de l'aparició de la novel·la Solitud, de Caterina Albert, coneguda literàriament amb el pseudònim de Víctor Català. Es considera aquesta obra la millor novel·la del Modernisme i un dels cims de la literatura catalana de tots els temps. A més, cal valorar el fet que fos escrita per una dona en un moment en què no era gens habitual.

També hem de recordar els vint anys de la mort de Salvador Espriu, un dels escriptors més reconeguts del nostre país, que fou autor d'una densa obra que ha esdevingut tot un referent cívic i històric fins i tot més enllà del seu reconegut valor literari.

Finalment, un grup d'entitats també ha impulsat la commemoració del desè aniversari de la mort d'Ovidi Montllor: poeta, cantant, rapsode, actor... a qui es recorda com una persona seriosa i irònica, crític amb la seva societat i amb ell mateix. Habitualment, anava abillat amb una clàssica indumentària de color negre i solia anar amb en Toti Soler, bon amic seu i gran músic que l'acompanyava amb la guitarra.

Confiem que amb aquestes commemoracions es faci una bona difusió de la vida i l'obra d'aquestes personalitats. Cal suposar que els mitjans de comunicació i les editorials no escatimaran esforços per tal de fer-nos arribar programes especials, dossiers, articles... No obstant això, per tal d'assegurar-ne la difusió a tots els vidrerenca, seria interessant que a la nostra població s'organitzessin activitats al voltant d'alguna d'aquestes efemèrides, perquè és conegut de tothom que la vitalitat i la normalitat cultural d'un país es mesura, també, pel coneixement que els seus ciutadans tenen de les seves figures i les seves obres més emblemàtiques.

La notaria de Vidreres

JOSEP FORMIGA I BOSCH

■ Vidreres disposà de notaria durant més de 600 anys, en concret entre el 1259 i el 1875. La primera referència que tenim és del 3 de febrer de 1259, quan era notari de Vidreres Berenguer Oliver.

De la comarca de la Selva, la notaria més antiga de la qual es té referència és Amer, de l'any 1238, i llavors ve la de Vidreres, s'ha de tenir en compte que en aquell temps Vidreres era una de les poblacions amb més habitants de la comarca. Però tot i l'antigor de la notaria, el primer manual conservat és dels anys 1465 al 1472, el següent és del 1546 al 1547, i a partir del 1595 s'han conservat gairebé tots fins a l'abolició de la notaria el 1875. Actualment una part dels manuals de la notaria es troben dipositats a l'Arxiu Històric de Girona (1465-1805) i a l'Arxiu Històric Comarcal de Santa Coloma de Farners (1805-1875); a part hi ha pergamins de la notaria de Vidreres, datats a partir del segle XIII, dipositats a l'Arxiu Diocesà de Girona, l'Arxiu Fidel Fita d'Arenys de Mar i a l'Arxiu Històric Municipal de Calella.

La notaria de Vidreres estava sota domini directe del benefici de Sant Pau de l'altar del mateix nom de la parròquia de Santa Maria de Vidreres. Els primers notaris, fins al segle XVI, eren alhora capellans que obtenien el benefici de Sant Pau. En els segles XIV i XV Vidreres va perdre població i importància, i així molts notaris de Vidreres ho eren alhora d'altres notaries més grans com Hostalric, Lloret o Blanes, i els notaris ja

no residien a Vidreres i en lloc seu anomenaven un substitut a Vidreres. D'aquesta manera Pere Camprodon (1569-1571), també era notari d'Hostalric; Francesc Cortils (1578-1584), notari d'Hostalric, de Tordera i de Maçanet de la Selva; Pere Bosch i Vila (1595-1607), notari d'Hostalric; Miquel Vinyes (1613-1619), notari de Maçanet de la Selva i de Caldes; Baldiri d'Aluart (1630-1655), notari de Caldes i de Maçanet de la Selva; Felip

Bòria (1656-1657), notari de Caldes.

A mitjans segle XVII era senyor útil i propietari de la notaria en Joan Baptista Vila, que també era notari d'Hostalric. El seu fill Francesc Vila i Recasens el 1681 va vendre a carta de gràcia la notaria a l'Ajuntament de Vidreres per 400 lliures. L'Ajuntament arrendà la notaria a quatre notaris: Francesc Vernet (1681-1687), notari d'Hostalric; Honorat Oliver (1688-1693), també

notari d'Hostalric; Francesc Padrés (1694-1703), notari de Girona; i Mateu Tió (1704-1722), també notari de Girona. Com ja s'ha comentat, en no residir a Vidreres, aquests notaris van anomenar uns substituïts, el primer fou Jaume Tió, pagès de Vidreres i pare de Mateu Tió, aquest anomenà substituït al seu pare i al seu germà Jaume, prevere, domer menor i beneficiat de Sant Pau de l'església de Vidreres.

La venda de la notaria no fou perpètua, sinó que la família Vila es reservà el dret de recompra, o el que és el mateix, el dret de lluir. El 10 de febrer de 1722 Francesc Mota Ribas i Vila, nét i hereu de Joan Baptista Vila, exercí la seva potestat del dret de lluir i el va vendre al notari de Lloret, Joan Caselles, per 167 lliures i 2 sous. Sis dies més tard Francesc Mota va vendre el dret de recompra i tot ús i exercici de la notaria als Caselles. Així, Joan Caselles es convertí en senyor útil i propietari de la notaria de Vidreres, però va haver de pagar els drets senyorials al benefici de Sant Pau: 33 lliures pel dret de lluir i 60 lliures per la recompra.

Joan Caselles fou notari de Vidreres fins a la seva mort el 1754. Però només va tenir filles, la pubilla arrendà la notaria fins que el seu fill, Josep Antoni Vaquer i Caselles, ocupà la notaria del 1777 al 1802, el qual residí a Lloret. Entre el 1754 i el 1777 la notaria fou arrendada a Josep Elias (1754-1761), notari de Tordera; Josep Terrats (1761-1762), notari de Cassà de la Selva; Joan Serra Huerta (1764-1772), també notari de Cassà de la Selva; i Francesc

Oliver i Pasqual (1722-1777), notari d'Hostalric. Josep Antoni Vaquer també només va tenir filles, però la pubilla es casà amb Narcís Rodés, fill del notari de Tordera, i el seu cunyat Josep Rodés ocupà la notaria de Vidreres del 1802 al 1805, llavors l'ocupà el propi Narcís Rodés, del 1805 al 1834, que també era notari de Lloret, on residia. Finalment ocupà la notaria el seu fill, Narcís Rodés i Vaquer, del 1836 fins a la seva mort el 1875, i amb ell s'acabà la notaria de Vidreres amb més 600 anys d'història. Narcís Rodés visqué a Lloret on el seu germà Josep Antoni era el notari.

A la Selva hi va arribar a haver les notaries següents: Amer, Anglès, Arbúcies, Blanes (vila senyorial dels vescomtes de Cabrera), Brunyola, Caldes de Malavella juntament amb Llagostera, Hostalric (capital administrativa del vescomtat de Cabrera), Lloret de Mar, Maçanet de la Selva, Santa Coloma de Farners, Sant Hilari Sacalm, Tossa de Mar i Vidreres. Però moltes foren abolides durant el segle XIX, com a conseqüència de la llei notarial espanyola del 1862: Tossa de Mar el 1845, Brunyola el 1867, Vidreres el 1875, Anglès el 1878, Sant Hilari Sacalm el 1881 i Caldes-Llagostera el 1889.

Com hem vist, la notaria era una propietat que es podia comprar i vendre; la qual era explotada directament pel seu propietari o s'arrendava. I a partir del segle XVIII, com que molts notaris de Vidreres també ells o algun membre de la seva família eren notaris de Lloret, residien a la vila de Lloret i

només venien a Vidreres uns determinats dies, i per aquesta raó disposaven d'un local, que tot sembla indicar que estava en el carrer de la Celler. A la notaria de Vidreres hi anava bàsicament gent del poble i de poblacions veïnes com Lloret de Mar, Maçanet de la Selva i Sils. Però els habitants de Vidreres també anaven a altres notaries, com la d'Hostalric, Santa Coloma de Farners i Girona.

En aquells anys, dels actes que es feien a la notaria alguns no es deien com actualment, així, les compravendes podien ser vendes perpètuas (serien semblants a les compravendes actuals) i vendes a carta de gràcia (el venedor podia recuperar la propietat venuda si tornava al comprador l'import de la venda). Els préstecs eren els censals, així una persona deixava diners a una altra, a canvi que li pagués un import cada any, que era la pensió. Els rebuts eren les àpoques.

Altres actes actualment no existeixen, com són els relacionats amb el feudalisme, com les capbreuacions (reconeixement que una persona feia al seu senyor directe del domini i de les obligacions), establiments (contracte pel qual una persona cedia a una altra un immoble, a canvi d'un import inicial i d'un cens anual), etc. I finalment, una sèrie d'actes que actualment són vigents com els testaments, arrendaments, inventaris, capítols matrimonials, etc.

Com a record de la notaria, a Vidreres hi ha la dita següent: "A Vidreres, el que és més tonto, és notari".

Santa Susanna de Caulès

JOQUIM MUNDET POL

L'església és esmentada en el segle XIV pels nomenclàtors dels Arxius Diocesà i Capitular de Girona, encara que Borrell II, en l'any 991, deixa l'alou de Caulès al Monestir de Sant Pere de Galligans.

Les primeres notícies que tenim de l'església de Caulès fan referència a l'església vella, situada molt a prop de mas Llop, a escassos metres de la finca de can Noguera, dins el terme de Caldes de Malavella. Els savis daten la seva construcció vers l'any 800, en època carolíngia, encara que no està documentada fins al segle X. L'antiga església fou abandonada pels volts del segle XI.

L'actual església de Caulès es va construir al segle XI, per cobrir les necessitats espirituals de les persones que habitaven les cases de l'entorn. Inicialment estava dedicada a Sant Esteve, però al segle XIX va passar sota l'advocació de Santa Susanna.

El cementiri va restar obert fins a mitjans de la dècada dels noranta. A causa de les contínues profanacions de tombes, l'Ajuntament de Vidreres, d'acord amb el bisbat, propietari del lloc sagrat, el va clausurar i es varen traslladar totes les despulles al cementiri nou. Les heures que s'enfilen per la teulada i les bretolades d'algú sense ànima han malmès una dotzena de teules i seria una veritable llàstima que s'enfonsés.

Fou capella independent fins que el bisbe de Girona, Bernat de Pau, la va declarar unida

a Vidreres, el 27 de febrer de 1448, un temps en què era rector de Caulès el Rr. Jaume Begoní, qui explicà i declarà a l'esmentat bisbe que el pedit benefici de rectoria és tant avui disminuït que sos fruits a penes arribaven a valer sis lliures moneda de sisens. (Arxiu de la Parròquia de Vidreres).

L'extensió judicial és igual a la parroquial, però a més, s'estén a can Cabanyes, fins i tot aquesta casa tenia un banc de propietat abans de cremar-se al 1936.

De l'administració, antigament, se'n cuidava el rector, amb la cooperació dels pabordes, càrrec que ocupaven els Mundet després de la desaparició de can Fullà. D'ençà que fou suprimida la parròquia, el domer major de Vidreres, que era el rector de Caulès, es cuidava de la celebració de la santa missa els dies festius i altres, per si mateix o mitjançant el seu vicari.

Sempre ha tingut cementiri, on rebien sepultura els difunts d'aquesta parròquia. També s'havia enterrat dintre l'església. Com he dit abans, el cementiri es clausurà a causa de les grans bretolades i profanacions que va patir durant els anys 90.

L'església, immediata al cementiri, consta de dos altars: el major era d'estil barroc dedicat a Santa Susanna i al costat de l'Evangeli a la Verge del Roser que fou edificat gràcies al llegat que féu Francesc Mundet Fullà.

Un cloquer molt auster en forma d'espadanya aguantava dues campanes, una d'elles foradada, segons la tradició, per un tret que li engegà un soldat francès durant la Guerra de la Independència.

En unes notes de cap-breus, entre Francisco de Cruilles -senyor feudal d'algunes terres de Caulès- i el rector de Caulès -domer de Vidreres-, consta que aquest últim, per raó de la unió de Caulès amb la parròquia de Vidreres, estava obligat a celebrar missa per si mateix o mitjançant el seu vicari cada dia de festa àdhuc els suprimits: el dia dels Fidels Difunts, celebrar-hi les tres misses seguides; el 3 d'agost, el dia que es nomenaven els nous obrers i es passaven comptes amb els antics; l'1 de setembre, per raó d'un vot fet a Sant Fortunat; i dues misses el dia de Santa Susanna.

Els seus xipresos majestuosos es contemplen des de tota la plana

Teresa Quintana Alucó

La Teresa era modista abans de casar-se, feina que va deixar per treballar amb el seu marit a l'empresa distribuïdora de begudes Balmanya. Va posar-se al capdavant del negoci ara fa uns quinze anys, quan es va quedar vídua. Fins llavors "havia estat fent les factures, netejant els sifons i carregant i descarregant camions". Explica que "l'empresa es va fundar l'any 1927 i recordo el meu sogre anant a repartir sifons i gasoses per les cases, però pel que tinc entès la fàbrica de gasoses ja l'havia muntada el pare de la meva sogra, un avi del meu marit".

MONTSE CIURANA

La feina que feia i la que fa ha canviat molt al llarg dels anys. Actualment, "tot i que he delegat molt a en Josep Maria, el meu fill, m'encarrego del tema dels proveïdors, dels bancs i del personal; i sobretot vigilar, vigilar bastant!". Es considera "una persona que li agraden les coses ben fetes i intento que així es facin, me'n preocupo

bastant".

Als inicis, l'empresa Balmanya era "molt familiar, però les coses han canviat i l'àrea de distribució que abracem en aquests moments és molt gran: pràcticament tota la comarca de la Selva, exceptuant la part costanera, i part de la del Gironès". El canvi que comenta la Teresa es concreta en què "abans de morir el meu marit hi havia tres camions i ara tenim

disset vehicles; abans érem sis treballadors i ara en som dinou, més un parell de reforç a l'estiu". Per a tasques "d'administració i comptabilitat som cinc dones i la resta són homes, que es dediquen al repartiment". Per la feina que desenvolupa, la Teresa sempre ha de negociar amb homes. "Ara aquest tema ja el tinc superat, però al principi va ser molt dur. Jo no vaig tenir problemes d'agafar

aquest negoci perquè ja estava darrere el meu marit i vaig fer una continuació, simplement em vaig posar a davant. Va ser difícil, però, perquè hi havia hagut molts comentaris de gent que em deia que no me'n sortiria, però que s'han convertit en felicitacions al cap d'uns anys perquè, en un món que està ple d'homes i en el qual les competències són molt grans, me n'he sortit bé".

Creu que "a l'hora de negociar, segons els comentaris dels homes, les dones som més dures". Pel que es refereix a això, la Teresa ha viscut moments agradables i d'altres de desagradables. Recorda que

"una situació molt agradable va ser quan va venir un proveïdor, un senyor que es va jubilar i es volia acomiadar, que em va felicitar perquè, segons em va dir, hi havia molta gent que no donava un duro per mi i havia demostrat el que realment pot fer una dona". Aquesta va ser una situació que la va impressionar molt i que recordarà sempre; malgrat que també diu que "he rebut comentaris molt dolents pel fet de ser una dona emprenedora".

La Teresa comenta que per tot on s'ha mogut al posar-se al davant de l'empresa, les convencions de proveïdors de les aigües o de les cerveses, per

exemple, "és un món masculí, i si hi ha dones, acompanyen el marit". Li ve a la memòria que "una vegada érem en una convenció de la cervesa Damm i un senyor que tenia al costat em va preguntar: -I vostè, què hi fa aquí? Li vaig contestar que hi feia el mateix que ell". Explica que "fins que no he delegat al meu fill, qui ha portat la batuta del negoci he estat jo, he anat sempre sola, i això a molts homes els sorprèn. Molts empresaris admiren que una dona se'n surti tant o més bé que ells!". Aquests comentaris els ha escoltat arreu i explica que "fa uns anys vaig estar al Consell d'Administració del Grup Costa Brava, un grup de compres, i allà encara era més sorprenent: què hi fa una dona, quan per norma sempre hi ha homes. Del grup de setze socis, jo sóc l'única dona!".

La feina que fa ara amb la de fa cinc anys diu que ha canviat força: "ja que és el meu fill que ja porta moltes àrees, des de l'organització del repartiment fins a la comercial i el tema informàtic". Una jornada normal "arribo a les vuit del matí, el meu fill ha obert a tres quarts de set, i faig les gestions bancàries i d'arxiu. Després repasso factures i albarans i faig un volt pel magatzem. Jo plego a dos quarts de vuit del vespre perquè la feina més carregosa és la que ara porta en Josep Maria!". La Teresa recorda que uns anys enrere "qui obria era jo, qui tancava era jo... dedicació exclusiva!". La Teresa diu que "els meus esforços, al llarg d'aquests anys, han estat el de fer una empresa digna, molt maca, per poder-la deixar en condicions al meu fill. Afortunadament ho

he aconseguit, m'ha costat molt sacrificis, molts tips de plorar i moltes nits sense dormir! No he fet mai quinze dies de vacances iestic satisfeta perquè crec que aquest treball ha tingut una recompensa". Explica que "tinc dos orgulls a la vida, un és el meu fill i l'altre és l'empresa".

La Teresa es considera una dona "molt emprenedora i a qui li agrada molt arriscar-se" i des de la perspectiva dels anys i de l'experiència, creu que "les claus perquè un negoci funcioni es basa en el personal que hi treballa, en l'assessorament i en molt dinamisme. La meva política per portar aquesta empresa l'he basada en què la gent que hi treballa hi estigui bé i n'estigui contenta. He intentat que s'hi estigui a gust perquè si no és així no es fa la feina ben feta i això no ho permeto". Creu que "amb un bon equip de persones es pot tirar endavant un negoci

com aquest" i explica que al principi "jo portava la comptabilitat, ho feia tot a mà, amb nou treballadors i tres camions de repartiment. Més endavant ho vaig anar informatitzant tot i va començar a entrar més personal, perquè jo sola no podia. És per això que cal buscar personal de confiança i ara crec que tinc una plantilla molt maca". A més a més afegeix que "l'equip de persones que treballa a Balmanya és molt jove, potser hi fa que el meu fill ho sigui i considero que en la feina del repartiment una persona gran no pot rendir igual que una de jove, perquè s'han de moure moltes caixes que pesen. Una persona jove, després de començar a treballar a les set del matí i acabar a les set de la tarda, al vespre encara té ganes d'anar de gresca o d'agafar una pilota i fer quatre xuts per aquí fora!". A la Teresa

li dolen segons quins comentaris sobre el jovent perquè "crec que n'hi ha de molt maco!, i jo a casa n'he tingut!".

Pensa també que "un altre dels aspectes importants és el client: si no hi ha bons clients no hi ha negoci. El client es mereix tot el respecte i sempre el millor tracte. Crec que un dels èxits d'aquest negoci és que tenim clients molt fidels i nosaltres intentem donar molt bon servei i el màxim d'atenció possible. Jo conec els clients més antics de l'empresa i sóc la primera d'atendre el telèfon i parlar amb ells".

El que la Teresa desitja és que "en Josep Maria vagi agafant més responsabilitats cada dia i jo mica en mica anar-me'n apartant i jubilar-me, que no vol dir deixar de venir a l'empresa, perquè aquest negoci és la meua vida, sinó aconsellar-lo i ajudar-lo en tot el que pugui".

Reflexions des de l'oposició

GRUP PER AL PROGRÉS DE VIDRERES PSC

Els ciutadans de Vidreres volem qualitat de vida i igualtat de serveis, a ser possible, com a les grans ciutats. Hem de deixar de banda les diferències polítiques i els colors partidistes, el que realment interessa és que la gent del poble tingui coberts tots o la majoria dels serveis.

Des del nostre grup ens hem preocupat d'anar cobrint aquestes necessitats a mesura que la demanda real existia. Projectes vers un gran ventall de possibilitats eren guardats i preparats per a la seva sortida pressupostària, segons la prioritat.

Actualment, ens trobem amb un greu problema social ja que, fins i tot a les grans ciutats, no se n'acaben de sortir satisfactòriament a causa de la gran demanda i a la poca oferta. El creixement idoni de la població hauria de ser piramidal, és a dir, que la gent jove fos la base i a la punta, la gent gran. Ara mateix, no només aquesta piràmide no existeix, sinó que el creixement és a l'inrevés. Hi ha molta població de gent gran i poca de jove. Aquesta realitat és viscuda per moltes famílies i si hi afegim la necessitat de què la població jove ha de treballar moltes hores fora de casa, ens trobem amb què les famílies que tenen al seu càrrec gent gran, moltes vegades no poden atendre'ls com els agradaria i tampoc no poden disposar de cap tipus de servei que els ajudi a realitzar aquesta funció, a no ser que estiguin disposats a aportar, moltes vegades, més del doble del seu jornal perquè siguin atesos en un geriàtric privat.

Aquest problema social in crescendo, en què ens trobem actualment, era bandera principal de tots els grups polítics en l'última legislatura (fins i tot en un d'ells figurava un plànol del futur geriàtric de Vidreres). Després de dos anys de mandat, en el pressupost d'aquest any 2005, no s'ha establert ni tan sols el projecte de cap tipus de geriàtric ni centre de dia. En el funcionament normal d'un Ajuntament, primer de tot es pressuposta un projecte de construcció, després de ser aprovat, s'hau-

ria de realitzar un estudi econòmic per al finançament i, un altre any, es realitzaria un pressupost d'adjudicació per a la construcció (on entraria a subhasta). Amb tot això volem dir que encara que l'actual equip de govern s'afanyés, la gent del poble no veuria començar, ni tan sols els fonaments, del futur geriàtric o centre de dia.

Què hauria fet el Grup per al Progrés de Vidreres (PSC)? Possiblement tampoc no estaria construït el geriàtric, però us podem assegurar que, al final d'aquesta legislatura, s'hauria començat.

Hem de ser coherents amb el que fem i tenir seguretat a l'hora de prendre decisions. No es pot anar dient i no aclarir res. El projecte del centre del poble va ser modificat per l'actual equip de govern, fent un canvi en l'asfaltat per a la col·locació de llambordes. Suposadament feia més bonic i, possiblement, la intenció era que fos només per a vianants. Ara fa més de sis mesos es va convocar des de l'equip de govern una assemblea popular decisòria per a la circulació dels dos carrers del centre del poble. L'assemblea va decidir que fos de vianants però, actualment, aquests dos carrers tenen la mateixa funcionalitat de sempre. La coherència en el canvi de projecte, lligada a la decisió d'aquella assemblea, seria suficient perquè un equip de govern decidís d'una vegada com queden aquests carrers. A més, creiem que és important saber que la modificació del projecte ha suposat uns 50 milions de les antigues pessetes, que incidirà directament en les arques municipals de l'Ajuntament, és a dir, en la gent del poble.

Sabem que les decisions són difícils i de vegades àrdues, ja que, difícilment, tots els veïns quedaran contents, però creiem que, després d'haver pres una decisió econòmica tan important que afecta directament a tot un poble, ja seria hora que els polítics a qui la gent ha confiat la direcció del poble, ens aclarissin el dubte i ens expliquessin què volen fer.

Aiguaviva-Parc 2a part

MANUEL VALDIVIESO BARNETO
REGIDOR DE LA PCCV A L'AJUNTAMENT DE VIDRERES

Veïns de Vidreres, no sé si quan aquesta revista surti i la tingueu a les vostres mans, ja s'haurà realitzat l'enderroc de la betzinera Mas Cabanyes d'Aiguaviva-Parc.

En compliment de la proviència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) de data 8 de març de 2005, que ordena a l'Ajuntament que en el termini improrrogable de 15 dies s'hagi donat compliment a l'ordre d'enderroc de la betzinera, aquest Ajuntament ha emès, el proppassat dia 15 de març, el Decret d'Alcaldia número 20/2005 en el qual resol el següent:

Ordenar al Sr. Mansueto Sayols i Vendrell i a l'entitat mercantil Repsol Comercial de Productos del Petróleo S.A. a què en l'improrrogable termini de 15 dies procedeixi a l'enderroc del que fou edificat a l'empara de la llicència d'obres atorgada al Sr. Mansueto Sayols per la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Vidreres en data 24 de novembre de 1988, per a la construcció d'una estació de servei a la carretera GI-680.

Aquesta llicència d'obres, concedida al Sr. Sayols, inclou un restaurant, una betzinera, les instal·lacions de rentat de turismes i autocars, un taller mecànic i la instal·lació dels dipòsits de combustible i el d'aigua per a l'extinció d'incendis.

Veïns de Vidreres, aquests temes d'irregularitats no

s'acaben aquí, ja que cada dia surten nous casos de presumptes corrupcions i cada cop més grans, ja que quan se solucionen uns problemes se'n destapen d'altres.

Amb les impugnacions realitzades pel Sr. Sayols i l'Ajuntament per oposar-se a l'enderroc de la betzinera, s'ha aportat un contracte de venda, de l'any 1990, per la venda de 10.000 m² de zona verda, on hi ha ubicada la betzinera, de part del Sr. Sayols a Repsol per un import de 25 milions de pessetes.

Ara preguntem i exigim al Consistori que se'ns porti el contracte de venda, o de permuta o de cessió realitzats per l'Ajuntament a favor del Sr. Sayols, perquè aquests terrenys són zones verdes i en el seu dia el promotor de la urbanització Sr. Sayols els va cedir sense càrrec a l'Ajuntament tal com marca la llei.

El cost dels terrenys destinats a parcel·les, zones verdes, vials i infraestructures, més el projecte urbanístic, els serveis i el benefici del promotor, dividit pels metres quadrats destinats a la venda, és el que estableix el preu inicial per metre quadrat. Per tant, els parcel·listes hem pagat la part corresponent a les zones verdes amb la compra de la parcel·la.

La urbanització fou rebuda per l'Ajuntament el dia 12 d'agost de 1983, segons una certificació que obra en el meu poder.

El Departament d'Urbanisme, el juliol de 1996, em

certifica documentalment que l'Ajuntament de Vidreres havia recollit i acceptat, sense cap càrrec, els terrenys corresponents a zones verdes i carrers de la urbanització, tàcitament i de facto, perquè aquests terrenys són de domini públic.

El que no va fer en el seu dia l'Ajuntament de Vidreres fou enregistrar aquests terrenys al Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners, però el fet de no enregistrar-los no priva que els terrenys fossin de l'Ajuntament de Vidreres.

El 26 de setembre de 1996, l'Ajuntament inscriu al Registre de la Propietat de Santa Coloma tota la infraestructura de la urbanització d'Aiguaviva-Parc, zones verdes, vials, enllumenat, xarxa d'aigua potable, xarxa de clavegueram i EDAR (Dades del Registre número 8.053, volum 153 número 57.2).

La sentència 480 del TSJC, de data 8 d'abril del 2003, en el seu fonament jurídic quart diu el següent: *En definitiva y a la vista de todo lo expuesto en los anteriores apartados, hemos de concluir en la estimación del recurso interpuesto al concurrir diversas irregularidades, el conjunto de todas la cuales ha de dar lugar a la anulación de las modificaciones aquí impugnadas sobre el Plan General de Obra y el Plan Parcial de 1974. "Aleshores el Pla Parcial actual és el de 1974".*

L'Ajuntament, el 8 d'abril de 2003, data de la sentència, encara no havia modificat el tractament de les zones verdes

i els 40.000 m² de la betzinerà encara eren zona verda.

Per quina raó els polítics de Vidreres regalaren 40.000 m² de zona verda que a preu actual s'estima en uns 700 milions de les antigues pessetes?

Vull fer-vos saber que no estem disposats a tolerar aquestes maniobres, i poso totes les dades documentals que facin falta a disposició dels veïns de Vidreres que vulguin saber la veritat de tot el que s'ha fet fora de la llei.

Una altra presumpta malversació de béns públics és el poliesportiu d'Aiguaviva-Parc; el Pla Parcial de 1974, en l'apartat 1.2 "sistema viario", diu el següent: *Las redes viarias tienen dos tipos de vía, la rodada y las peatonales que permiten el acceso a cualquier punto del Plan y sobre todo a la zonas verdes y deportivas de uso público.* (18.150 m² són de zona esportiva pública).

Això vol dir que el municipi ha de recollir aquesta propietat i gestionar-la, com per exemple el Casino La Unió, per mitjà de contracte i no que l'Ajuntament rebutgi les propietats que li pertanyen i que hem pagat entre tots els parcel·listes amb la compra de les parcel·les.

Per concloure, vull recordar a tots els veïns de Vidreres que cal esbrinar què hi ha darrere de totes aquestes operacions, ja que aquestes presumptes concessions que fan els polítics amb el que és patrimoni del municipi i no d'ells, ho paguem els veïns amb més impostos i menys serveis.

Nova maquinària al servei de la vila

EDUARD RUZ

CONCESSIONARI DEL SERVEI DE RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

Des de finals d'estiu, al nostre municipi disposem d'una nova maquinària per als serveis de recollida de residus sòlids urbans i recollida selectiva.

Per a la recollida de residus sòlids urbans, Vidreres compta amb una premsa d'última generació, el nou model GPM III. Aquesta premsa compactador va ser la primera d'aquest model a posar-se en funcionament en tota la província de Girona i es tracta d'una premsa que compleix amb les últimes normatives de contaminació acústica; això vol dir que a Vidreres tenim la premsa més silenciosa que actualment hi ha al mercat.

Pel que fa al servei de recollida selectiva (paper-cartró, vidre i envasos lleugers), Vidreres disposa d'un nou camió i d'un compactador especial per a la recollida de la fracció selectiva.

Des d'aquestes línies aprofito per recordar-vos que tenir un poble més net és cosa de tots!

El Parc d'Activitats de Vidreres i els canvis que s'estan produint en el nostre entorn

CARLES MALLART

CORREGIDOR D'URBANISME A L'AJUNTAMENT DE VIDRERES

Al febrer del 2003 es va aprovar el nou Pla General de Vidreres de forma definitiva i que entre altres molts aspectes incloïa la previsió d'un nou Parc d'Activitats (Polígon Industrial) situat al Pla de Vidreres, d'unes 56 Ha. incloent carrers, zones verdes, camps de maniobra, equipaments, etc. amb una parcel·lació neta d'un 50%, aproximadament.

Fa uns dos mesos hem constatat la creació de la "Plataforma Salvem el Pla de Vidreres", en principi contrària a aquest nou equipament de serveis establert en el PGOUM. Tota la nostra consideració i respecte per aquesta nova Plataforma, no és pas dolent discrepar en el diàleg, creiem que poden ajudar, i molt, a l'Ajuntament de Vidreres a prendre decisions que més convenen als vidrerencs i vidrerencues; se sorprendrien de la quantitat de punts en comú en què coincidim amb el programari o raó d'ésser d'aquesta Plataforma. Cal engegar ponts de diàleg, contrast d'opinions i dintre el que més convé per Vidreres veure què es pot fer.

Pràcticament tothom estarà d'acord en què a Vidreres "manca feina", però no ara, sinó ja des de sempre. Són centenars de ciutadans que cada matí van a treballar fora del T.M. de Vidreres i el fenomen va en augment i també pensant en el futur, manca nodrir a l'Ajuntament de nous recursos econòmics sense incidir directament en les economies domèstiques i poder portar a terme labors de redistribució de polítiques socials, serveis, benestar..

No volem entrar en el debat de si el futur Parc d'Activitats de Vidreres està previst en el lloc adient (Pla de Vidreres), això ho podrem debatre àmpliament en els propers mesos i totes les opinions són respectables, segurament sigui el punt "més calent" de tot el debat, és un aspecte difícil però no impossible si s'arriba a aquesta conclusió i es troben els recursos econòmics adients per promoure un trasllat de lloc, altres aspectes com la conveniència de desenvolupar-lo tot plegat o per fases, a quin tipus d'indústries i/o empreses de serveis volem, com està el mercat,

com s'hauria de gestionar el 10% d'aprofitament mig de l'Ajuntament (28.000 m² nets).

Avui hi ha una realitat que haurem de tenir en compte i no podem obviar, i que és que el 80% dels terrenys estan venuts a una sola firma i el 20% dels que queden estan en tràmit de vendre, com tothom sap. Excepte en un supòsit de trasllat de terrenys, difícil però no impossible, si no fos així, la indemnització d'una possible desclassificació a dia d'avui no baixa dels 30 euros/m² (brut) malgrat que al seu dia puguin haver costat a 12 o 24 euros, tal com estan avui les coses; multiplicat pels possibles 560.000 m² (bruts) fan una xifra milionària sobre els 15 milions d'euros (2.500 milions de pessetes).

Difícil, sí, impossible, no. Al nostre entendre només hi ha una solució i que passa pel diàleg, acostar posicions i prendre decisions del que més convé a Vidreres. Si els components de la Plataforma ho volen, en els propers mesos es podran debatre totes les possibilitats per difícils que semblin. Podria ésser que no fos possible desclassificar sense indemnització als propietaris, de les 100 pessetes a 1-1-2002 als 1,2 euros (200 pessetes) d'avui.

Amb la introducció de l'euro a pràcticament tot Europa i a Espanya en general, ens hem empobrit i quasi tot el que valia 100 pessetes ara fa poc més de tres anys, avui val 1,2 euros (200 pessetes), i això ha passat amb els productes que comprem cada dia, els productes d'alimentació, els habitatges, els terrenys, alguns serveis, quasi tot s'ha doblat o així serà l'any 2005 en què estem.

Què ha passat amb els sous? I amb les pensions? Ah! Això no, aquestes 100 pessetes del dia de la introducció de l'euro, avui estan a 0,69 euros (115 pessetes a tot estirar) poc més o menys en termes de rendes del treball o pensions que rep la tercera edat, i això és un debat que està al carrer, encara que ens costa adonar-nos per l'efecte immobiliari. Tot això combinat amb el fet que els terrenys i els habitatges hagin duplicat els seus preus, o fins i tot triplicat, ens dóna una sensació de riquesa que entenem és falsa i clarament errònia, pensem que això no pot acabar bé. Ens estarem acostant al final del cicle? Aquesta

progressió de preus té aturador? Pensem que sí.

Els bancs i entitats d'estalvi, que són especialistes en "cuidar la vinya", han aprofitat el baix preu del diner per allargar els terminis de les hipoteques, que han passat dels 12-15 anys en què estaven fa pocs anys a uns terminis actuals de 30 anys i no tardarem a veure generalitzats els de 50 anys d'aquí a poc. Hi ha una creença popular de què els habitatges o terrenys mai no han baixat de preu aquí a Catalunya, i aquesta afirmació quasi és certa, amb excepcions com el 1982 i el 1992, ara bé, també és cert que mai no s'havia produït una acceleració de preus com la que hem viscut els últims anys de doblar o triplicar els preus dels béns immobiliaris (1997-2005).

L'explosió de la bombolla immobiliària

Què passarà en el futur respecte aquest tema? Tot és possible, tot és obert. Pot passar que els preus immobiliaris s'estabilitzin i que no s'apugin els propers 10 anys, posem per cas, o també pot passar que la bombolla immobiliària es desinfi i podem arribar a veure unes baixades d'un 30%. Difícil, però no impossible: avui la situació sembla que no té aturador i això és com la borsa "qui l'encerta l'endevina". Que poden pujar més els preus? També pot ésser, ara bé, semblaria que hi ha símptomes al mercat de què podríem estar arribant al final del cicle.

El sistema ha perjudicat greument als petits empresaris, als treballadors per compte d'altri i, sobretot, als pensionistes i als que no tenen cap mena de propietat per l'efecte del que explicàvem anteriorment.

A Alemanya els preus dels habitatges avui estan baixant perquè han sortit al mercat milers de pisos que estaven tancats. EUA acaba d'apujar un 0,25% el preu del diner i abans de què s'acabi el 2005 està prevista una nova pujada d'un altre 0,25%. El petroli ja es veu a quins preus està; serà difícil que baixi dels 50 \$ el barril. Al Japó, prenem nota dels preus immobiliaris, en termes reals es mantenen idèntics des de 1982 fins avui, amb una forta pujada al 1987 i una forta davallada posterior; país que ha tingut processos deflacionaris (el contrari que la inflació). Veritat que sembla impossible? Doncs bé, és ben cert. Al Japó ja es fan hipoteques a 100 anys, si cada generació són 30 anys, saben qui acabarà pagant l'habitatge. Arribarem a això?

Què està passant al nostre entorn de Vidreres?

Mirem cap a l'aeroport de Vilobí i al seu voltant: Temes com el de Ryanair, amb els vols de baix cost a 17 destinacions d'Europa i que això no és una

moda, això és el futur; per posar un exemple, a Estats Units fa més de 20 anys que funcionen aquests tipus de vols i aquí és d'una competència imparable. Aquest aeroport el tenim lluny pel que fa a les seves possibles molèsties i a prop de Vidreres si el sabem aprofitar. Un dia en parlarem àmpliament: això, juntament amb el TGV, que tard o d'hora tindrem, ens canviarà la vida si no ho està fent ja.

Ah, un petit incís, el futur que ve seran els creuers de baix cost que té previst implantar la companyia Easyjet, que opera a Reus amb vols de baix cost. Palamós pot ser un port clau pel tema dels creuers de baix cost. Al temps. Tampoc està lluny de Vidreres.

Un tema greu i que afecta molt a Vidreres referent al TGV és l'etern debat de si parará a Girona i Figueres exclusivament. Creiem que seria un enorme error, donem suport totalment a la parada del TGV a l'aeroport de Vilobí amb trens llançadora fins a Girona ciutat; tota la Selva marítima i la interior se'n ressentiran si finalment el TGV no para a l'aeroport de Vilobí.

Al costat de l'aeroport s'està construint el CIM la Selva, la inauguració del qual està prevista l'any 2006. Promogut per l'empresa pública Cimalsa, és una gran promoció logística que havia d'ésser el Parc d'Activitats de Vidreres pensat ara fa uns 10 anys i que avui ens ha quedat una mica fora de joc, perquè els temps han canviat i per la promoció del CIM la Selva de 22,5 Ha. entre Riudellots i Vilobí d'Onyar, a més del Parc d'Activitats Econòmiques que es promourà al costat tot aprofitant les sinergies entre el centre logístic i l'aeroport. No ens haurà passat una mica el tren? Hi som a temps? Cal tenir-ho en compte? Insistim, Vidreres necessita feina.

Caldes de Malavella, vorejant la N-II, està en tràmit de qualificar 100 Ha. com a industrials, encara que el projecte va bastant retardat. Maçanet, a tot el llinard de la N-II, ha ampliat el seu polígon industrial, que de 25 Ha. passarà a 100 Ha., globalment. A Sils, el desenvolupament immobiliari residencial és impressionant, amb unes previsions que parlen de més de 500 habitatges nous en breu.

Tot plegat va lligat amb el nostre tema de debat del Parc d'Activitats de Vidreres, debat que no ens ha pas d'espantar, tot el contrari, és bo pensar diferent en algunes qüestions malgrat que al final s'hauran de prendre decisions polítiques que podran agradar més o menys, però allò important és que siguin les més convenientes pel Vidreres del futur i els seus ciutadans.

Convergència de Vidreres renova per 4 anys més amb en Carles Mallart com a president local del partit

SECCIÓ LOCAL DE CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA
PER ESTHER MOLAS

Fa poc l'assemblea de militants de Convergència de Vidreres, mitjançant votació, va renovar la confiança per 4 anys més i fins al 2008 amb en Carles Mallart com a president local del partit a Vidreres, càrrec que ja ocupava des de juny del 2001.

Estàs content?

Sí, estic satisfet de com van les coses per a CiU a Vidreres, ja que des del 2001 vàrem poder revitalitzar el partit de Convergència i gràcies a les persones que vàrem integrar la llista a les passades eleccions municipals de maig de 2003 i tots els militants, simpatitzants i votants es va poder ser a l'Alcaldia de Vidreres per dos anys i a l'equip de govern de l'Ajuntament per 4 anys mitjançant els pactes amb ERC.

Com va la tasca a l'Ajuntament?

Les coses van bé, estem satisfets de la feina feta, s'han tirat endavant molts projectes i s'han assentat les bases per a molts temes de futur que es materialitzaran en els propers temps.

Tenies clar que aconseguiríeu fer llista a l'Ajuntament?

Partiem d'una situació desfavorable en no haver fet llista a les municipals de 1999, però quan es treballa amb seriositat, rigor, ganes i dar-rere tens un partit o coalició com CiU, els resultats havien d'arribar. Àngel Teixidor és un gran candidat: alcalde i persona que va saber aglutinar les persones adients i que ha treballat i ho seguirà fent pel poble de Vidreres. Crec que tenim candidat per anys, ningú no dubta del seu lideratge, tot respectant la seva decisió personal d'ésser candidat a les municipals del 2007.

Com veus el pacte CiU-ERC a l'Ajuntament?

He de reconèixer que al principi, al juliol del 2003, ens va trobar a tots una mica amb el pas canviat, ningú no tenia experiència a l'equip de

govern i això una mica es paga; avui està tot superat i normalitzat treballant amb el "dia a dia" i amb importants projectes de futur. Dintre la discrepància de criteris, que és bona, moltes vegades arribem a acords i consens. Crec que el pacte funciona més bé del que creia al principi, malgrat que no tot el que es va escriure s'ha complert.

Com veus les coses de cara a les municipals del 2007?

Sense descartar a ningú, o bé hi haurà una repetició de resultats -PSC: 4 regidors, ERC: 4 regidors i CiU: 4 regidors-, que no és descartable, o bé em decantaria per uns resultats de 3, 4 i 5 regidors per cada una de les formacions assenyalades sense que serveixi l'ordre exposat. On estarà la clau? La clau estarà en els ponts de diàleg de cada una de les formacions envers les altres, fins i tot qui tingui 3 regidors pot arribar a l'Alcaldia per als 4 anys. No crec que es repeteixi això de 2 anys i 2 anys d'aquesta legislatura.

Hi haurà canvi d'Alcaldia els propers mesos, tal com està pactat?

No veig per què no hauria d'ésser així. És bo que el poble de Vidreres hagi pogut observar els mandats del PSC fins al 2003, CiU del 2003 al 2005 i ERC del 2005 al 2007, ja que cada grup haurà mostrat l'estil, les formes i maneres de fer.

Què penses del PSC de Vidreres?

En política hi ha una cosa que és l'alternança en el govern, ara li toca a l'oposició; però estic convençut que tornarà a pesar en la vida municipal, si sap restablir els ponts de diàleg amb tots els grups.

Et tornaràs a presentar a les municipals del 2007?

Sóc un home de partit i estic a disposició de CiU perquè faci el que cregui més convenient, qualsevol decisió em semblarà correcta, ho decidirem conjuntament pocs dies abans de tancar les llistes.

Resum dels acords més importants de les Juntes de Govern Local

Sessió del 19 de gener de 2005

Actes festius

Autoritzar el Club de Genets Vidreres a portar a terme la desfilada de cavalls pel centre del poble amb motiu de la festa de Sant Antoni Abad, així com a ocupar els Horts d'en Pere Pau.

Aprovar el pagament de 550 euros al Club de Genets Vidreres, en concepte de subvenció amb motiu de la festivitat de Sant Antoni Abad.

Activitats culturals infantils

Assignar a l'entitat Grup Rialles de Vidreres una subvenció de 2.400 euros, corresponents a l'exercici 2004.

Aprovar el pagament de 1.400 euros al Grup Rialles de Vidreres, corresponents a la subvenció assignada i tenint en compte que ja s'havia concedit a l'entitat una bestreta de 1.000 euros a compte.

Biblioteca

Aprovar la compra de prestatgeries per a la Biblioteca municipal, necessàries per a la col·locació de nou material per un import de 300,90 euros.

Actualitzar l'obra "Història de la música catalana, valenciana i balear" amb dos suplementos nous de la Història de la Guerra Civil que presenta l'editorial Edicions 62 per un import de 400 euros.

Aprovar l'adhesió a la campanya de dinamització cultural a les biblioteques que promou la Diputació de Girona, d'acord amb les bases publicades.

Llar d'infants municipal

Comprar armaris per ubicar a la Llar d'infants municipal per un import de 719,48 euros.

Serveis Socials

Aprovar la compra de llibres que ha presentat l'Associació de pares i mares del CEIP Sant Iscle i l'educadora social del municipi per un import de 802,08 euros.

Entitats

Autoritzar l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres a fer ús de les instal·lacions del Centre Cívic municipal com a seu de l'entitat, sempre i quan les activitats programades s'adeqüin a la programació del Centre Cívic i tenint en compte la polivalència dels espais del centre.

Sessió del 26 de gener de 2005

Esports

Autoritzar la celebració, els dies 18, 19 i 20 de febrer, del Campionat de Catalunya absolut i júnior de raids 160 km (individuals i per equips) i una prova de 80 km i una altra de 40 km (velocitat controlada) puntuables per al Campionat de Catalunya d'aquestes modalitats hípiques. Per a la celebració d'aquest acte l'Ajuntament ha fet arranjat el camí que va des de la C-35 fins a Can Massa i pel que fa a suport logístic i econòmic, també ha autoritzat la utilització de l'equip de so municipal i de 50 tanques de seguretat i ha atorgat 300 euros per fer front a les despeses que es deriven de la celebració de l'acte i 100 obsequis per als participants.

Aprovar l'informe tècnic referent a la certificació número 1 i única de l'obra CG-1997/0419PG que correspon a la construcció d'unes grades amb vestidors al camp de futbol, 2a fase. Trametre aquest acord junt amb l'informe tècnic al Consell Comarcal de la Selva i demanar l'ingrés de la subvenció corresponent.

Obres i serveis

Nomenar, amb caràcter provisional, Jordi Mas Rovirola com a responsable de la Brigada municipal de manteniment.

Alcaldia

Aprovar el conveni entre l'Ajuntament de Vidreres i la Universitat de Girona per redactar els Plans de protecció civil obligatoris al municipi i per fer-ne el manteniment.

Sessió del 2 de febrer de 2005

Obres i serveis

Aprovar una despesa de 33.766,43 euros corresponent als costos d'explotació de la depuradora de la Urbanització Aiguaviva Parc durant l'exercici de 2004.

Cultura

Aprovar la realització dels treballs d'excavació arqueològics de la capella de Sant Iscle i Santa Victòria de Vidreres, d'acord amb la proposta següent: Personal: 1 arqueòleg i 2 auxiliars d'excavació. Durada: 4 setmanes de treball de camp i

5 dies d'elaboració de la memòria. Aquesta excavació és la 1a fase d'un pla director d'actuació arqueològica sobre la zona del castell. Aquesta acció la portarà a terme l'empresa especialitzada en treballs arqueològics Janus conjuntament amb el Grup d'Esplai de Vidreres. La primera aportarà la direcció i responsabilització dels treballs i el segon aportarà la part de voluntariat mitjançant les estades de joves. A més, l'Ajuntament vol que tots els veïns que vulguin puguin col·laborar en les tasques d'excavació, només cal manifestar-ho a l'Àrea de Cultura.

Aprovar la proposta presentada per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Vidreres, per a l'organització per part de l'Ajuntament de diferents concerts musicals i representacions teatrals al municipi que es duran a terme els mesos de maig i juny de 2005 en el marc de les actuacions proposades pels ajuntaments de Maçanet, Sils i Vidreres sota la denominació "Temporada plana de la Selva". La programació aprovada és: Orquestra Jove de la Selva, el 29 de maig a la Pista del Casino "la Unió"; Living Costa Brava, el 5 de juny al Teatre del Casino "la Unió"; The Dust Queen, l'11 de juny a la Plaça de l'Església; i un concert de rock espanyol, el 18 de juny a la Pista esportiva.

Entitats

Aprovar el pagament de 6.272,20 euros a la Junta de Compensació del Pla Parcial La Goba de Vidreres en concepte de subvenció corresponent a l'exercici.

Governació

Nomenar Carles Montiel Cortés com a personal interí de l'Ajuntament, de l'escala d'administració especial, subescala serveis especials, classe vigilants, grup E.

Esports

Aprovar les següents sol·licituds formulades pel Club d'Aerodelisme Vidreres en relació amb la celebració del XIV Open Internacional Vila de Vidreres els dies 25, 26 i 27 de maig de 2005: Trametre el pressupost i el programa d'actes al Consell Comarcal de la Selva i a la Diputació de Girona per sol·licitar la seva col·laboració aportant trofeus i subvenció econòmica, adequar la Pineda d'en Mazó i els sanitaris de la zona per a l'acampada dels participants i autoritzar l'ús de les dutxes del col·legi Salvador Espriu i del Pavelló esportiu, portar l'aigua fins als sanitaris instal·lats a la zona.

Sessió del 10 de febrer de 2005

Entitats

Aprovar el pagament de 2.778 euros a l'entitat Casino "la Unió" en concepte de subvenció puntual per fer front a les despeses d'organització dels actes de la Festa Petita del 2004.

Aprovar el pagament de 683 euros a l'Associació de mares i pares de la Llar d'infants municipal en concepte de subvenció corresponent a l'exercici del 2004.

Creació nova entitat

Registrar l'associació "Salvem el Pla. Vidreres per viure-hi" com a entitat del municipi de Vidreres.

Serveis Socials

Aprovar el conveni de col·laboració entre el Consell Comarcal i l'Ajuntament de Vidreres per a l'establiment, manteniment i ampliació de la xarxa bàsica dels serveis socials de responsabilitat pública a la comarca de la Selva.

Pàgina web de Vidreres

Atès que l'Ajuntament de Vidreres té intenció de confeccionar una pàgina web del municipi i que, per fer-ho, s'ha de contractar una empresa que creï i mantingui aquest servei, i tenint en compte les converses mantingudes al respecte, es convida a presentar ofertes a les empreses següents: Rafel Masó, Xlocal.com, Top Produccions, Bosco disseny gràfic i web, Lamantis.com i AT Informàtica.

Turisme

Atès l'interès de l'Ajuntament en la creació d'una oficina de turisme de titularitat municipal que estigui en funcionament tot l'any, se sol·licita al Consell Comarcal de la Selva la instal·lació d'aquest servei a Vidreres.

Sessió del 16 de febrer de 2005

Obres i serveis

Aprovar el pressupost presentat per l'empresa El Vilar per dur a terme els treballs d'esporga de 201 arbres situats a la zona verda de Mas Flassià, entre els carrers Sant Jordi, Francesc Macià i Miramar, per un import de 5.771,20 euros més IVA.

Aprovar el pressupost presentat per l'empresa Joan Font Viola SL per fer amb motonivelladora els treballs d'arranjament del camí comprès entre Can Mundet i Terra Negra-Carretera de Tossa.

Entitats

Aprovar el pagament de 8.010,92 euros a l'Entitat urbanística de conservació de la Unitat d'Actuació 26 "Puig Ventós" en concepte de subvenció corresponent a l'exercici del 2004.

Esports

Renovar per un període d'un any (de l'1 de gener al 31 de desembre del 2005) el contracte de manteniment preventiu de les instal·lacions de climatització del Pavelló municipal d'esports, subscrit entre l'Ajuntament i l'empresa Terundar SL, per un import de 1.801,99 euros anuals.

Medi ambient

Aprovar el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament i el Consell Comarcal de la Selva pel qual es delega en aquest òrgan la funció de gestionar les relacions derivades del conveni subscrit per l'Agència de Residus de Catalunya i les societats Ecoembres i Ecovidrio.

Ensenyament

Aprovar el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament i l'Escola d'Educadors Galligants per portar a terme els cursos de formació ocupacional per a aturats del Pla FIP i que estan subvencionats pel Servei d'Ocupació de Catalunya.

Sessió del 2 de març de 2005**Esports**

Autoritzar l'entitat Amics de la Moto l'organització del "XIV Motocros de Vidreres" el proper dia 26 de març i del "I Trial de Vidreres" el dia 15 de maig al circuit del Carbonet i rodalies.

Concedir a Isaac Pons Adrogué una ajuda econòmica de 245 euros en concepte de subvenció esportiva per fer front al cost de la llicència necessària per participar en els campionats estatal i mundial de trial.

Biblioteca

Aprovar la compra de les obres "Gran Enciclopèdia Planeta" i "Història de la Humanitat" de la Unesco, ambdues de l'editorial Planeta.

Entitats

Aprovar el pagament de 1.000 euros al Grup Rialles de Vidreres en concepte de bestreta i a compte de la subvenció de l'exercici del 2005.

Sessió del 9 de març de 2005**Obres i serveis**

Portar a terme els treballs d'arranjament del camí de Can Morell, des de l'encreuament del castell fins als camps, posant greda i anivellant-lo.

Realitzar els treballs d'arranjament del camí des de Can Gener fins al castell de Sant Iscle i la construcció d'un passallís de formigó.

Esports

Aprovar la compra a l'empresa TP Sports de dues porteries per ubicar al camp de futbol municipal.

Pla Local de Joventut

Aprovar el Pla Local de Joventut 2005-2006 presentat pel tècnic superior de Cultura de l'Ajuntament i que en aquests dos anys té previst assolir els següents objectius:

- Posar a disposició dels joves mecanismes i serveis públics que atenguin les seves necessitats educatives i d'inserció laboral.
- Consolidar el curs per a l'obtenció del GES (Graduat en Educació Secundària) en base al que disposa la normativa per a la formació d'adults del Departament d'Educació i mitjançant l'Escola Municipal d'Adults de Vidreres, per permetre que els joves obtinguin una titulació mínima per a l'accés al món laboral i acadèmic.
- Consolidar la borsa de treball de l'Ajuntament de Vidreres com a punt de dinamització, detecció i orientació laboral i acadèmica per a aquells casos que es detecten a partir de la demanda de treball.
- Permetre al jove compaginar la seva inserció laboral amb l'obtenció d'acreditació acadèmica mínima.
- Crear i aprofitar una xarxa interinstitucional que suporti aquesta actuació a nivell local i comarcal (Ajuntament, Àrea Bàsica de Salut, Consell Comarcal, etc.).

Temes remarcables dels plens municipals

Sessió del 25 de gener de 2005

Sol·licitud de subvenció per a la millora del Centre d'Atenció Primària de Vidreres

Considerant que el DOGC número 4293, de 3 de gener de 2005, publica l'ordre SLT/466/2004, de 22 de desembre, per la qual es fa pública la convocatòria de subvencions a la construcció, ampliació, remodelació i equipament de consultoris locals i centres d'atenció primària de titularitat municipal i n'aprova les bases.

Tenint en compte que l'Ajuntament de Vidreres desitja acollir-se a aquesta convocatòria amb la finalitat de millorar part de l'equipament i del mobiliari del CAP, ja sigui per qüestions de salut laboral en el cas del mobiliari o per adequar-se a la normativa vigent en el cas del material.

El Ple acorda sol·licitar la màxima subvenció possible per dur a terme una millora de l'equipament i del mobiliari del CAP. L'Ajuntament es compromet a realitzar la inversió per la qual se sol·licita la subvenció per la totalitat de l'import que puja a 10.148,72 euros.

Sessió del 22 de febrer de 2005

Liquidació definitiva de les contribucions especials de l'obra d'urbanització del nucli antic

El cost previst a càrrec dels propietaris era, segons l'ordenació concreta aprovada, de 231.922,89 euros, resultants d'aplicar sobre el cost previst a càrrec de l'Ajuntament (644.230,25 euros) el percentatge aprovat del 36%.

El cost previst per a l'execució de les obres era de 908.371,95 euros.

En el decurs del procediment administratiu que va portar a l'aprovació de l'acord esmentat, es va posar de manifest per part dels veïns afectats la preocupació que aquest cost es veiés superat amb escreix durant l'execució de les obres.

L'anterior equip de govern, sensible a aquesta preocupació, es va comprometre a exigir als veïns afectats únicament el cost previst al seu càrrec, és a dir, 231.922,89 euros i, en el cas que el cost real fos superior, l'Ajuntament assumiria la diferència.

L'actual equip de govern, sensible també amb la preocupació dels veïns, i respectant la voluntat de l'anterior equip de govern, vol mantenir aquell

compromís.

Executades les obres recentment i destinades a l'ús general en la seva totalitat, els serveis tècnics municipals han emès la liquidació comprensiva de tots els costos de l'obra als efectes de l'aplicació de les contribucions especial i de la qual resulta un cost real d'1.261.611,51 euros, és a dir, 353.239,56 euros més que el cost previst inicialment, quantitat que l'Ajuntament assumirà.

Les quantitats més significatives d'aquestes obres són les següents:

Cost real de l'obra:	1.261.611,51 E
Cost inicial assumit per l'Ajuntament:	644.230,25 E
Excés assumit per l'Ajuntament:	353.239,56 E
Subvencions:	264.141,71 euros
Base imposable a càrrec dels propietaris (36% del cost inicial)	231.922,89 euros

El parc d'activitats de Vidreres

Recentment, l'equip municipal ha impulsat la construcció d'un parc d'activitats que ocuparà unes 57 hectàrees al Pla de Vidreres. Paral·lelament ha sorgit una plataforma de vidrerencs, Salvem el Pla, que s'oposen a la creació d'aquest projecte.

En aquesta edició de la secció "El debat" volem saber què n'opina la gent del poble. La pregunta proposada és la següent: Esteu d'acord que es faci el parc d'activitats al Pla de Vidreres?

ANNA I EVA VIADER SOLER

DOLORS RUTLLAN FULLÀ

"No, perquè on he nascut està al mig de la zona a on es vol fer el parc d'activitats i destruirà molta natura i una de les poques zones agràries de la població".

DAVID GAL·LOP i MARGARET ANNE

"Sí, però potser no exactament com està planejat. Penso que

és important per Vidreres proporcionar llocs de treball a la població que creix molt de pressa. Es pot desenvolupar el projecte però sense destruir el medi del Pla; crec que es pot buscar una solució millor".

JOSEP FORMIGA BOSCH

"No, primer s'han de marcar les prioritats en un poble i després si es decideix fer un polígon, ubicar-lo entre tots".

JOSEP MERCADER COSTA

"Sí, perquè ens ha de donar vida, i si no es fa es parará el progrés. Ja fa molts anys que s'hauria d'haver fet".

ANTONIETA CALL ADROBAU

"No estic d'acord en què es faci al pla de Vidreres, s'hauria de buscar una altra zona".

PETRA INFANTE ROJA

"Sí, perquè donarà vida al poble".

ANTONIO ALCAYDE RICO

"No, perquè el polígon actual encara no està del tot complet, i no crec que en falti més".

ALBERT TERMES SITJÀ

"Sí, però no em sembla bé que s'hagi de fer expropiant propietats de la gent del poble, es podria fer en terrenys que pertanyin a l'Ajuntament".

SANDRA ALCAYDE TOLEDO

"No, perquè es perdrà l'entorn natural que hi ha".

JOSEP MARIA LARRUY SALABERT

"Sí, perquè s'ha de promoure i potenciar Vidreres, perquè ara el poble no és tan actiu com abans".

MARC SOLER ZURITA
 "No, perquè la gent que vol passejar no podrà gaudir de la vegetació que hi ha en aquesta zona i les cases de pagès desapareixeran. A més,

l'arribada d'indústria contaminarà l'entorn".

EMÍLIA ESCRIBANO GONZÁLEZ

"Sí, crec que això va bé pel poble, perquè hi ha molt poca indústria i hi ha jovent que ha

d'anar a fora a treballar".

ÀNGEL SERRA MADRENYS

"No, perquè visc a l'altre costat de les naus, concretament a cal Borni, i no m'agradaria que hi hagués un polígon en

aquesta zona".

FRANCISCO DELGADO GONZÁLEZ

"Sí, perquè tot el que sigui crear llocs de treball va bé pel poble".

MARTA VILA BOSCH

"No, perquè ja hi ha prou naus industrials i fer aquest polígon significa potenciar les empreses grosses i no em sembla bé".

MODESTO GONZÁLEZ FERNÁNDEZ

"Sí, perquè crec que donaria feina i vida a la gent del poble de Vidreres".

JORDI FIGUERAS BOADA

"No, perquè va en contra de l'ecologisme. No, perquè potencia les grans empreses respecte les petites i les mitjanes. No, perquè té unes dimensions

massa grosses per al poble. No, perquè és el pla de Vidreres i és un espai que s'ha de conservar".

Centenari de la Cambra de Comerç de Sant Feliu de Guíxols

El passat 19 de febrer, la Cambra de Comerç de Sant Feliu de Guíxols va complir 100 anys (1905-2005).

La Cambra aplega els pobles de Cassà de la Selva, Castell-Platja d'Aro-S'Agarò, Llagostera, Sant Feliu de Guíxols, Santa Cristina d'Aro, Tossa de Mar i Vidreres.

L'acte va ser presidit pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, acompanyat pel president de la Cambra de Sant Feliu, Joan Puig, presidents d'altres cambres de Catalunya i representants dels pobles membres.

Per part de l'Ajuntament de Vidreres va assistir als actes el regidor de Comerç, Consum i Turisme, Carles Mallart.

Dues qüestions varen impulsar a Vidreres a participar en la creació de la Cambra de Comerç a Sant Feliu l'any 1905, i era tot el tema del suro, avui quasi testimonial, amb una indústria puntera entre nosaltres com és la firma Jovanet, i més tard el tema turístic, als quals s'ha afegit recentment el tema de la dinamització comercial de Vidreres que promou l'Associació de Comerciants i Empresaris de Serveis de Vidreres i la Cambra de Sant Feliu, molt activa últimament.

Coses de la nostra biblioteca

GEMMA CIURÓ SOLER

Una vegada més ens dirigim a tots vosaltres per explicar-vos coses de la nostra biblioteca.

Les activitats que hem anat duent a terme durant tot l'hivern han estat un gran èxit, tant per la seva qualitat, com per la gran quantitat de públic assistent. Cada vegada la biblioteca se'ns queda més petita!

Per a aquesta primavera, coincidint amb el tercer trimestre escolar, hem programat una altra sèrie d'activitats, subvencionades també per la Diputació, molt divertides i que es faran els dijous a les 6 de la tarda.

També volem comentar-vos que l'any passat la nostra biblioteca, juntament amb les de Blanes, Roses i Palafrugell, va ser escollida com a biblioteca pilot per endegar el projecte "Nascuts per Llegir" a les comarques gironines. Aquest projecte intenta fer arribar la biblioteca al nen des del primer moment de la seva vida, és a dir, quan encara forma part de la mare, o tan sols, quan és encara un desig.

Per dur a terme aquest projecte s'ha creat a la biblioteca un racó de llibres anomenat "Ser pares", en el qual es pot trobar tot tipus d'informació sobre l'embaràs, el nadó, aspectes psicològics de la primera infància, l'alimentació, la son, etc.

Periòdicament es faran xerrades als grups que assisteixen al CAP a fer els cursos de preparació al part i s'informarà dels llibres i el material que hi ha a

la biblioteca.

També es crearà un racó de contes a la sala d'espera de Pediatria del CAP, per tal que els nens puguin fullejar contes mentre esperen la seva consulta. L'equip de pediatria comptarà amb guies de lectura amb contes que en algun moment poden ajudar el nen a superar alguna angoixa (naixement d'un germà, pors, petits problemes, etc.), dins la cam-

panya "Recepta-li un conte".

En el marc d'aquest projecte també es realitzarà un taller per ensenyar als pares a explicar contes als nens anomenat "Un bon conte, un pipí, un petó... i a dormir".

Bé, només resta recordar-vos que us esperem a les activitats que tenim programades per a aquesta primavera que ben segur us agradaran molt!

Properes activitats

Finalment, cal avançar-vos les activitats que han estat programades sota el títol "Contes i flors":

- "Històries d'un lleó", de Sessi Sitjà, dijous 7 d'abril a les 6 de la tarda, a la biblioteca.
- "Cavallers armats, rovellats i senyors de Pam i Pipa", del Borinot Groc, dijous 21 d'abril a les 7 de la tarda, a la biblioteca.
- "Contes d'ara i de sempre. Contes populars catalans", de l'Escarabat, dijous 12 de maig a les 6 de la tarda, a la biblioteca.
- "Sóc un pallasso", de Claret Clown, dijous 26 de maig a les 6 de la tarda, a la biblioteca.
- "Trinco, trinco", de Samfaina de Colors, dijous 16 de juny a les 6 de la tarda, al pati de la biblioteca.

Programa de la 30a Fira de Tractoristes

30 d'abril, 7 i 8 de maig de 2005

Dissabte 30 d'abril:

- A les 10 de la nit: Concert de presentació del nou disc de Lluís Llach, al pavelló poliesportiu

Dissabte 7 de maig:

- A les 10 del matí: Inauguració de la Fira. Inici de les diferents activitats, amb animació musical a càrrec del grup Zafari. Xerrada-col·loqui "El futur de la pagesia" al Centre Cívic
- A 2/4 d'11 del matí: Inscripcions per al 2n Concurs de fotografia
- A les 12 del migdia: Vol de falcons a càrrec de cetrers del Baix Llobregat
- A la 1 de la tarda: Cessament de les activitats fins a les 3 de la tarda
- A les 3 de la tarda: Inscripcions per a la tractorada
- A 2/4 de 4 de la tarda: Sortida de la 9a ruta de tractors pels voltants de Vidreres
- A 2/4 de 5 de la tarda: Jocs tradicionals a càrrec del Grup d'Esplai Vidrerenc
- A les 5 de la tarda: Demostració de xerracs i destrals. Concert musical a càrrec del grup de percussionistes Sambaleiros
- A les 6 de la tarda: Demostració de gossos pastors amb ramat a càrrec de l'Armand Flaujat de Cal Menistro. Concert musical interpretat per Les Violines
- A continuació: Concert de música popular tradicional a càrrec de Maria Laffitt
- A les 7 de la tarda: Arribada de la tractorada
- A les 8 del vespre: Contes i llegendes a la vora del foc, a càrrec dels nostres avis
- A les 9 del vespre: Tancament de la Fira

Diumenge 8 de maig

- A 2/4 de 9 del matí: Esmorzar
- A les 9 del matí: Trobada de

cotxes i motos clàssiques

- A 2/4 de 10 del matí: Concurs d'habilitat de tractoristes
- De 10 del matí a 1 de la tarda:
 - Demostració de navegació de vaixells en miniatura a càrrec de Amics del vaixell de Lloret de Mar
 - Inici de les demostracions dels artesans
 - Continuació del 2n concurs de fotografia
 - Animació a càrrec del grup de música tradicional gitana romanesa Ensemble Kusturika
 - Demostració de sega a màquina i a mà
- A les 11 del matí: Primer concurs de Bitlla catalana a Vidreres
- A les 12 del migdia: Sardanes amb la cobla Selvammar
- A les 2 de la tarda: Cessament de les activitats per dinar, que comptarà amb l'animació de l'acordionista Kusturika i amb el següent menú: Faves i pèsols ofegats, de primer plat; Carrillera de vedella a l'estil de la Selva amb salsafins del Pla de Vidreres, de segon plat; i Moreneta, de postres; tot acompanyat de pa, vi i aigua
- A les 4 de la tarda: Demostració de doma de rucs. Jazz en viu amb Enric Canadà & Pere Martínez i Nito
- A les 5 de la tarda: Proves eqüestres a càrrec del Centre hípic la Garrotxa
- A les 6 de la tarda: Dansa tradicional amb l'Esbart Dansaire de Sils
- A les 7 de la tarda: Ball de fi de festa a càrrec dels Grullers
- A les 9 del vespre: Clausura de la 30a Fira de Tractoristes de Vidreres

Demostracions d'oficis

- **artesans:**
- Picapedrer
- Cisteller

- Espardenyer
- Boter
- Ferrer
- Escloper
- Filadora
- Bufador de vidre
- Ferrer cavalls
- Piper
- Carboneres

Exposicions fixes:

- Gemmologia de la comarca del Gironès
- Bruixes i herbes medicinals, als baixos del Centre Cívic
- Biomassa
- Aprofitament del suro
- Invents que han canviat la història
- Flora i fauna de les comarques gironines
- Cistells miniatura
- Exposició de la Vall de Llèmena
- Jardins, a càrrec de Disseny Verd
- Obrador de pa
- Estris del bosc
- Galliner
- Mostra de bestiar
- Exposició de mel, a càrrec de Jaume Roura

Durant tota la fira hi haurà els següents serveis:

- Bar
- Ponis
- WC portàtils
- Aparcament a l'esplanada del pavelló i davant del recinte de la Fira
- Transport públic gratuït dins de la vila amb parades al pavelló poliesportiu, la parada d'autobusos, davant de la farmàcia i a l'entrada de la Fira

Nota: La Junta de la Fira es reserva el dret de modificar la programació

Passejada de l'Associació Salvem el Pla

El diumenge 13 de març l'Associació Salvem el Pla de Vidreres va organitzar una passejada pel sector del Pla afectat pel projecte del Parc d'Activitats. Hi van participar cent vuitanta persones que van sortir de la plaça de l'església, van travessar el Rec Clar als Horts d'en Pere Pau, van continuar

fins a can Seres, cal Traginer, can Caselles i van acabar a can Tonet, on va tenir lloc un esmorzar a base de pa amb tomata i botifarres, seguit de diversos parlaments a càrrec d'un representant dels Naturalistes de Girona, de la plataforma Planacuma de Maçanet i de l'entitat organitzadora.

Casal del Jubilat i Pensionista de Vidreres

El socis i la junta volem manifestar el nostre agraïment a l'Ajuntament de Vidreres, que ha fet possible les instal·lacions de la calefacció i l'aire condicionat als locals del nostre Casal. Repetim: Moltes gràcies! Els socis d'aquest Casal expressem el nostre total reconeixement als membres de la junta que durant vuit anys i presidida per l'amic Frederic, s'han ocupat de l'administració de la nostra entitat. Tots sabem que aquestes tasques solen ser delicades, ja que costa d'aconseguir que tothom estigui content. Ells les han desenvolupat amb eficàcia, flexibilitat i molta tendresa; tots en som testimonis. Frederic, Joan (encara que no siguis aquí, estàs entre nosaltres), Mariano, Josep, Francesc, Emília, Anna, Maria i Victòria, rebeu la nostra més efusiva

felicitaació. Des del dia 5 de desembre de 2004, presideix la nova junta del nostre Casal un altre amic per a tots nosaltres: en Joan Giralt i Roca. És fill de Vidreres, estima el poble i està molt arrelat a la nostra vila. Ens permetem presentar les persones que formen part de la junta actual del Casal:

- Joan Giralt Roca, president
- Mariano Abellán Amate, vicepresident
- Rosa Raset Romaguera, secretària
- Alfred Oliver Bisbe, tesorero
- Emília Falgueras Aymerich, Frederic Brugué Juan, Pere Pedragosa Trullàs i Vicens Fullà Massa, vocals

Esperem portar endavant la nostra tasca tan bé com ens sigui possible. Mentrestant rebeu, amics de Vidreres, la nostra més calorosa salutació.

L'escola no s'acaba a les aules

CEIP SANT ISCLE

Cada dia portem els nostres nens i nenes a l'escola perquè adquireixin un munt de coneixements, aprenguin a ser bones persones i es facin grans amb seny i saviesa. Això és el que pretenem pares, mestres i educadors en el nostre treball quotidià.

Però l'àmbit de l'escola no s'acaba dins de l'espai del recinte escolar, a les aules, els patis o en les lliçons dels llibres i les explicacions dels professors, sinó que sovint és convenient, ja sigui per ampliar coneixements, entendre millor certs conceptes o per afavorir hàbits de convivència, programar activitats a la recerca de noves experiències més enllà de l'espai habitual.

A l'escola Sant Iscle, aquest curs hem pensat que serien adients aquestes sortides com a complement al treball que es fa a la classe:

Els nens de P3 hem esperat a fer sortides llargues al segon trimestre. Primer hem fet algunes sortides curtes pel poble. Amb la visita a la granja de can Pau, a Peratallada, vam estrenar-nos en el fet de viatjar en autocar, cosa que els feia molta il·lusió, i vam poder observar de prop els animals de granja, a més de donar-los menjar.

El mes de maig anirem a Girona a la sala La Pla-

neta per gaudir d'una obra de teatre musicada, "La Cantata dels Músics", i esperem que faci bon temps per acabar de passar un bon dia per la devesa, dinant, jugant i passejant.

Els de P4, al desembre, vam anar a la Fundació Mona, a Riudellots, on a més d'observar els simpàtics ximpanzés, vam realitzar uns divertits tallers, pensats per entendre millor com viuen i actuen aquests animals.

Al març s'ha anat a l'Aquàrium, vam poder conèixer molts tipus de peixos, alguns de ben curiosos, i veure de ben a prop els temibles taurons.

Els alumnes de P5, només començar el curs, a l'octubre, ja vam anar de colònies, al "Corral del Mataró" (Arbúcies). Allà vam dormir dues nits, i vam conèixer d'una manera ben diferent a com ho fem a l'escola amb tots els companys i companyes, amb la companyia de les mestres i els monitors.

Al mes de març havíem d'anar al Museu del Cinema de Girona i a l'Aeroport, però a causa del fred i la neu d'aquella setmana, està previst fer aquesta sortida al mes de maig.

Finalment, al mes d'abril farem una sortida conjunta amb els nens de P4 i P5 a l'Auditori de Barcelona on assistirem a l'obra "Wimoweh, Els camins de la Veu", que fa un recorregut per

la música i les veus. Després anirem al Parc del Poblenou.

Els nens i nenes de cycle inicial vam anar al desembre al Teatre Nacional de Catalunya a veure l'obra musical de titelles Hansel i Gretel. Vam aprofitar el viatge per passejar i jugar al Parc del Poblenou.

Al mes de març vam visitar els estanys de Sils, on vam aprendre moltes coses sobre la flora i la fauna d'aquest indret tan proper nostre. Després, els de 1r vam aprofitar per muntar a cavall a l'hípica, i els de segon vam visitar la fàbrica Frit Ravich de Maçanet de la Selva.

Per a aquest últim trimestre tenim previst anar de colònies a l'escola del mar "Mondieu" de Platja d'Aro, on esperem passar-ho molt bé i alhora aprendre més coses sobre els peixos i el mar.

Els alumnes de 3r al novembre vam anar a l'Auditori a veure l'obra "Metàl·lics". Vam escoltar i veure un quintet de vent-metall, dues trompetes,

una trompa una tuba i un trombó. Després vam fer un passejada per Barcelona a veure el Parc Güell.

Amb els de 4t, al maig anirem a fer una activitat molt especial que consistirà en anar a cantar a l'Auditori amb altres 800 nens d'altres escoles. Cantarem "La Cantata: l'Assemblea dels Infants" on analitzem les causes de la guerra i reclamem la Pau del Món. Els pares podran assistir-hi.

També es farà una visita a les mines de sal de Cardona. Allà podrem veure les mines pròpiament dites, les estalactites i estalagmites. Visitarem un museu on tenen diferents maquinàries i farem un taller.

Els alumnes de cycle superior, el primer trimestre, vam fer una sortida al Pla de l'Estany, primer a Serinyà, on hi ha unes coves prehistòriques. Més tard, a Banyoles, amb el

Tren Pinxo vam fer una volta al llac, va ser molt divertit. El Tren Pinxo ens va portar fins a Porquerres on hi ha "Les estunes", que són una mena d'esquerdes molt grans que hi ha a la terra. A l'abril anirem a Barcelona, primer a l'Aquarium i després anirem a l'Auditori, a escoltar "Els sons de la terra", on 30 músics poliinstrumentistes omplen l'espai de l'Auditori amb sonoritats tradicionals pròpies de l'àrea catalana i d'altres cultures mediterrànies properes.

Al maig, els alumnes de 5è aniran a una trobada de corals escolars que es farà a Girona, on participaran totes les escoles de la zona. Cada escola cantarà dues cançons individualment i dues cançons en comú amb les altres escoles.

Finalment, també al maig, tots els alumnes de cycle superior farem la sortida final de curs, al Parc Olímpic del Segre, on farem diverses baixades pel canal olímpic i també una gimcana cultural per La Seu d'Urgell.

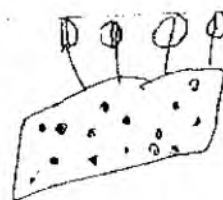
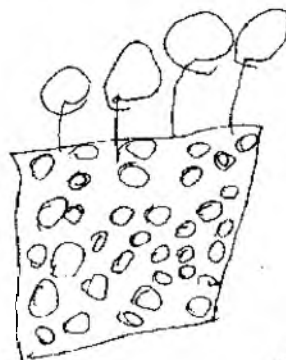
“Ens mengem la mona”

Els nens i les nenes de parvulari del Salvador Espriu hem fet de cuiners i hem elaborat una mona de Pasqua a la classe. L'hem fet de xocolata amb Lacasitos i decorada amb plomes de colors. Ha quedat boniiiiiiiiisima!

INGREDIENTS

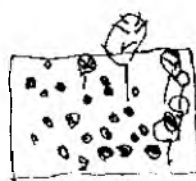
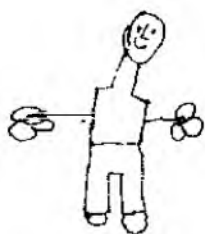
PA DE PASIC
LACASITOS
PLUMAS
+UCULATA

RAJETA

MONA
♥♥♥♥

BAN POSAR PANS DAPASIC AMXUCULATA
BMPUSALACASTOS I PLUMAS
A LA TARDÀ KAM M ANJ A LA MONA

P5 - DOPINS

MONA DE PASCUA

El nou institut

MARTÍ BOADA, 1R D'ESO

El nou institut està molt ben equipat, és molt gros i hi ha moltes aules noves i més de cada assignatura. Les classes són més amples i espaioses i no com abans als barracons, que s'hi estava molt estret.

El disseny del nou institut està ben fet, únic que encara no han acabat les obres de l'exterior, una de les coses que trobo a faltar és una porta al final del passadís. Suposo que al final de les obres ja hi serà, però de moment no hi és.

Un problema és quan a 2/4 de 6 de la tarda els autocars aparquen allà davant i fa que fins i tot es pugui fer cua per poder marxar.

Una cosa que diu força gent és que potser ens sentim massa controlats amb totes les càmeres.

No vull participar.

El nou IES

KOEN ÀLVAREZ, 1R D'ESO

Primer dia després de vacances, a davant del nou IES de Vidreres, una gran munió de gent està esperant davant la

porta d'entrada. Fa fred, és un dia nuvolat. Al fi, després d'un quart d'hora, obren les portes. Ens fan anar al pati i posar-nos en files per curs. Entra 1r A, 1r B, i nosaltres, 1r C. Anem a l'aula; travessem els tres mòduls. Arribem a l'aula a les nou. Fa una mica de fred perquè s'ha acabat el gasoil de la calefacció. Ens deixen asseure'ns on vulguem. Ens donen el mapa i ens expliquen la nova normativa, gens diferent de l'altra. A les deu sortim a fer una volta per l'institut. Quan, després de català, sortim al pati, ens adonem que no hi ha ni porteries, ni cistelles. Ara ja portem uns dies a l'institut, i no hi ha encara desdoblaments. Enlloc de timbre, ens han posat una música. En general, a mi m'agrada més estar aquí que no pas en les barraques.

El vestíbul, amb secretaria i consergeria a la dreta

L'entrada principal de l'institut

El nou institut

HELENA XIRGU, 1R D'ESO

He començat el primer d'ESO en els "barracons" i m'hi he estat tot el primer trimestre amb l'esperança -tal com ens han dit els professors- de continuar-lo al nou Institut. El 10 de gener de 2005, per fi, hi hem anat.

Està situat al davant de la zona esportiva i del col·legi Salvador Espriu. De lluny es pot entreveure que consta de tres mòduls connectats, un gimnàs, un menjador, una biblioteca i una àmplia zona esportiva.

En arribar-hi ens vam esperar tots a fora fins que ens deixessin entrar, mentrestant, jo estava parlant amb les meves amigues sobre el que els reis ens havien portat. Al cap d'un quart d'hora d'esperar es van obrir les portes que ens durien en aquell edifici grandios. Vam anar al pati i només de veure la gran pista que hi havia i tot el terreny exterior, ens vam quedar meravellats, almenys jo

Una aula d'ESO

sí. Al cap d'una estona, van sortir els tutors de cada curs i ens van conduir a l'interior del centre per anar a parar cadascú a la seva aula; la nostra està a l'últim mòdul. Hi vam entrar i vàrem contemplar els grans finestrals que hi ha a la classe en comparació als barracons, on només hi havia unes finestres petites. L'aula és més gran que l'antiga, sobretot és més ampla.

Per l'efecte de l'encerat, el terra rellisca una mica i més d'una persona hi ha caigut. A l'Institut també hi ha càmeres de vigilància perquè a la nit no hi entrin a robar.

Comencen les classes i després del pati en tenim de gimnàstica. El professor ens porta a veure el gimnàs; és molt gran, té parquet i també hi ha un escenari (potser algun dia hi representarem una obra de teatre!, ves a saber...). Després de gimnàstica tocava fer crèdit variable i havíem d'anar al laboratori. L'amplitud del nou edifici, per primera vegada, ens va desorientar, a mi i a unes amigues meves, i ens va costar trobar les escales. El dimecres tocava plàstica i vam anar a l'aula de dibuix.

Aquesta és molt gran i hi ha unes taules especials per dibuixar.

Trobo que hi ha molta diferència entre els "barracons" i l'Institut on ara estem. Tot i que en els "barracons" no m'hi trobava malament, ara, en aquest edifici definitiu i amb més serveis, fa que m'hi senti més a gust.

Ara que ja ho he explicat tot, només puc dir que estic molt contenta de poder tenir un institut al poble. Crec que això és un privilegi que tenim els nois i les noies de Vidreres.

Constitució de l'Escola d'Escacs Vidreres

S'ha constituït una nova entitat al poble: l'Escola d'Escacs Vidreres, que ja porta uns quants mesos en funcionament, després d'haver nascut com una iniciativa dels participants del Torneig d'Escacs "El Tigre del Casino", celebrat l'any passat i que es repetirà el proper 22 de maig. L'arrancada ha estat inesperada i després de diverses reunions amb poques persones els dissabtes a la tarda al Casino "la Unió", hem passat a ser uns quinze membres. Per això, després d'aquest èxit inicial, hem començat unes classes d'escacs, el mateix dissabte, impartides pel mestre català (MC) Robert Ewin, classes que van dirigides a adults i a nens prodigi com en Rasen Medinyà (de 6 anys) i d'altres que ens arriben de les classes que imparteix en Carles Ros (vigent campió a batre del Tigre del Casino) tant al Centre Cívic com al col·legi Salvador Espriu.

Ja ho sabeu. L'Escola va dirigida -especialment- a tots aquells que preferiu fer esport des d'una cadira. I per què córrer i cansar-se per a res? Us ho assegurem, val més jugar a escacs, que és l'únic esport amb el qual pots fer exercicis mentre fumes i beus (ep!, això només els majors d'edat!).

Torneig comarcal a Santa Coloma i Hostalric

A la categoria benjamí es va lluir l'Aleix Fornells que el primer dia va humiliar els seus rivals amb el trist mat del pastor. I per què no? El fi justifica els mitjans, i així va aconseguir posar-se primer a la classificació! Aquest noi tindrà futur en els negocis! A la mateixa categoria, el callat Èrik (un dels nois amb més projecció de l'Escola) es va posar segon a un sol punt de l'Aleix.

En la categoria aleví, les noies van triomfar, dels nois val més no parlar-ne. La catalana d'origen rus Daria Nagornaia, l'Anna Fullà i l'Aina Soley van quedar primera, segona i tercera, respectivament. Qui diu que els escacs són un esport d'homes?

En la categoria cadet els resultats van ser irregulars però positius. L'Albert Sagrera, en Sagre, va quedar primer, i l'Albert Gironès, en

Giro, va quedar segon. El fracàs total va ser per al Gerard Ros, en gas gas, que només té la moto al cap, i no es deixa ensenyar pel seu germà.

Els juvenils van fer-ho molt bé. En Carles Ros, de Can Xixa, i en Pere Garriga van quedar primer i segon, respectivament, i gràcies a Déu que només eren tres, que el tercer era dolentíssim i que per postres van pactar unes taules perquè aquest pobre noi no es pogués classificar.

El millor de tot, però, és que Vidreres va ser el poble que va aportar més participants (fins a setze, l'Escola té uns quaranta-cinc alumnes), superant pobles amb una llarga tradició escaquística com Lloret i Tordera, i superant també, en premis acumulats, la resta de pobles. L'absència més destacada va ser la de l'Albert Lloreda, en Llore, que després de preparar-se especialment amb el mestre de l'Escola, al llevar-se, va tenir un atac de pànic i va passar tot el dia al llit. Per això, ara també s'ha apuntat a ioga, per poder tranquil·litzar els nervis en situacions crítiques.

Torneig Provincial

El president de l'Escola ha imposat la censura en aquest apartat.

Agenda

Classes d'escacs: Els divendres a 2/4 de 7 de la tarda al Centre Cívic. Els dissabtes a 2/4 de 5 de la tarda al Casino la Unió, per a adults i iniciats.

Torneig infantil: El dissabte 21 de maig a les 4 de la tarda al Centre Cívic, amb berenar - només per als nens que es portin bé-.

Torneig d'Escacs "El Tigre del Casino": El diumenge 22 de maig a 2/4 de 10 del matí al Teatre del Casino "la Unió", amb esmorzar per als que ajudin a preparar les taules, dinar amb els participants que s'ho paguin i berenar-sopar de tots amb l'àrbitre (aquest només si no ha generat cap polèmica arbitral).

Resultats de les atletes vidrerenques

Jéssica Soto a l'esquerra, amb la medalla d'or penjada en l'estatal a Saragossa.

Bàrbara Ramon amb la selecció catalana promesa guanya el títol estatal de cros per autonomies.

L'atleta vidrerenca Jéssica Soto (Girona-Costa Brava) es va proclamar campiona d'Espanya cadet en pista coberta a Saragossa en la prova de salt amb perxa, igualant la seva millor marca de la temporada (3'20 m). També es va penjar la medalla d'or en el campionat de Catalunya cadet amb un salt de 3'15 m.

L'atleta Bàrbara Ramon (Girona-CB) es va classificar en la 15a posició de la categoria promesa en el Campionat d'Espanya de Cros celebrat a Toro (Zamora) el passat 20 de febrer. Va recórrer un total de 8 km amb un temps de 33'18". A banda del resultat individual, l'atleta vidrerenca va ser la 3a catalana classificada i juntament amb les seves companyes de selecció: M. Ortiz, M. Izaguirre i M. Ocaña van obtenir el títol per autonomies per davant d'Extremadura. En el Campionat d'Espanya per Clubs es classificà 4a entre les promeses (60a absoluta) i conjuntament amb les seves companyes d'equip finalitzaren en 19a posició. En el Campionat de Catalunya Absolut de Cros celebrat el 30 de gener a Calldetenes l'atleta vidrerenca es classificà 4a en la categoria promesa. A nivell territorial, es va proclamar Campiona de Girona promesa de cros en la final territorial celebrada a

Santa Coloma de Farners; i va destacar també la seva victòria absoluta en una de les proves del circuit gironí, el cros de Salt.

L'atleta Ester Sesé (Girona-CB) en categoria cadet va aconseguir bons resultats en la resta de proves del circuit gironí de cros: 5a en el cros de Banyoles, 2a en el cros de Salt, 3a en el cros d'Olot i 5a en el Campionat Territorial a Santa Coloma de Farners. En el Campionat de Catalunya de Cros es classificà en 6a posició.

L'atleta Elvi Saénz (Girona-CB) es va penjar la medalla de bronze en el Campionat de Catalunya Absolut de pista coberta en la prova de salt d'alçada amb una molt bona marca de 1'65 m, quedant-se molt a prop de la marca mínima per al Campionat d'Espanya Absolut en pista coberta.

L'atleta Malika Vekens (Girona-CB) es classificà en 6a posició en el Campionat de Catalunya en pista coberta de la categoria júnior en la prova de salt d'alçada amb un millor salt de 1'45 m.

L'atleta vidrerenca Gemma Masnou (J.A. Sabadell) ha hagut de renunciar a participar en la resta de proves del calendari atlètic per lesió.

Club Olímpic Vidreres

Els atletes del Club Olímpic Vidreres han finalitzat ja la temporada de cros amb la seva participació en la resta de proves del circuit gironí en les

diferents categories de promoció. Els resultats han estat els següents:

CROS DE BANYOLES

16 de gener

PRE. BENJAMÍ FEMENÍ

- 1 Paula Vellvé
- 8 Mariona Campmajó
- 13 Andrea Fullà

BENJAMÍ FEMENÍ

- 9 Leire Sánchez
- 21 Laia Martínez
- 25 Eva Martos

INFANTIL MASCULÍ

- 7 Albert Sesé

CROS DE SALT

23 de gener

PRE. BENJAMÍ FEMENÍ

- 1 Paula Vellvé
- 19 Nora Guari
- 20 Anna Placín
- 25 Mariona Campmajó
- 29 Mireia Boada

BENJAMÍ FEMENÍ

- 15 Leire Sánchez
- 21 Sandra Jaumà
- 26 Eva Martos
- 29 Laia Martínez

INFANTIL MASCULÍ

- 9 Albert Sesé

CROS DE STA. COLOMA [Camp Territorial]

6 de febrer

PRE. BENJAMÍ FEMENÍ

- 1 Paula Vellvé
- 13 Nora Guari
- 16 Anna Placín
- 19 Andrea Fullà

PRE. BENJAMÍ MASCULÍ

- 28 Arnau Vellvé

BENJAMÍ FEMENÍ

- 14 Leire Sánchez

INFANTIL MASCULÍ

- 9 Albert Sesé

CROS D'OLOT

13 de febrer

PRE. BENJAMÍ FEMENÍ

- 1 Paula Vellvé
- 5 Nora Guari
- 6 Andrea Fullà
- 7 Anna Placín
- 8 Mireia Boada

PRE. BENJAMÍ MASCULÍ

- 17 Arnau Vellvé

BENJAMÍ FEMENÍ

- 10 Leire Sánchez
- 14 Laia Martínez

Un cop acabat el cros, van iniciar la temporada de pista amb la seva participació en el Campionat Territorial de promoció el passat 12 de febrer a les

pistes d'atletisme de Lloret de Mar. Els resultats dels atletes vidrerencs en aquest campionat han estat els següents:

CAMPIONAT TERRITORIAL PROMOCIÓ

Lloret de mar, 12 de febrer

60 metres llisos pre benjamí femení

- 1 11"3 Paula Vallvé
- 2 11"7 Anna Placín
- 3 12"1 Mireia Boada
- 5 12"1 Nora Guari
- 7 13"0 Andrea Fullà

60 metres llisos benjamí femení

- 3 9"9 Laia Martínez
- 6 10"7 Leire Guari

60 metres llisos infantil femení

- 13 12"5 Cristina Pujol

600 metres llisos prebenjamí femení

- 1 2'29"4 Paula Vallvé
- 3 2'52"1 Nora Guari
- 4 2'56"8 Anna Placín

- 8 3'16"1 Andrea Fullà
- 9 3'24"6 Mireia Boada

Disc infantil femení

- 5 12,42 Cristina Pujol

60 metres llisos prebenjamí masculí

- 5 12"3 Arnau Vallvé
- 6 12"8 Ivan Labrador

60 metres llisos benjamí masculí

- 10 11"2 Hèctor Labrador

600 metres llisos prebenjamí masculí

- 5 2'46"5 Arnau Vallvé
- 6 2'46"5 Ivan Labrador

600 metres llisos benjamí masculí

- 6 2'2"6 Hèctor Labrador

600 metres llisos benjamí femení

- 7 2'30"9 Leire Guari
- 13 2'41"5 Laia Martínez

En el campionat de Catalunya de pista coberta l'atleta Cristina Pujol en categoria infantil quedà

subcampiona en la prova de salt en perxa amb un millor salt de 2'20 metres.

Club de Patinatge Artístic de Vidreres

El dissabte 12 de març de 2005, es varen celebrar els Jocs esportius de la Selva al municipi d'Anglès, competició en la qual el Club de Patinatge Artístic de Vidreres va participar amb la presentació dels seus patinadors i patinadores més petits (Nivell Base) amb una molt bona actuació.

Les patinadores i patinadors de Nivell Base del club són: Marta Aguilar, Clàudia Tenorio, Marc Antequera, Sara Iglesias, Paula Sacasa, Laura Espín, Irene Monroy i Camila Tabárez.

Per altra part, el dissabte 19 de març, es va dur

a terme a Lloret de Mar la 1a Fase comarcal en els nivells 1-2-3 i preliminars de diferents categories, mentre que la 2a Fase (Final) va tenir lloc el dissabte 9 d'abril a Riudarenes.

En representació del nostre club, hi van prendre part Núria Antequera i Cristina Gómez (Nivell Preliminar - Categoria Prebenjamí), Marta Prieto i Desirée Rodríguez (Nivell Preliminar - Categoria Benjamí) i Jeny Jiménez (Nivell Preliminar - Categoria Aleví).

Activitats del Club Tennis Vidreres

L'equip masculí del Club de Tennis Vidreres va participar durant el mes de febrer en el XXXVII Campionat gironí d'equips absoluts-grup bronze.

Els jugadors del club inscrits en aquest campionat eren: Josep A. Holgado, Gerard Vidal, Josep Artigas, Jordi Serra i Joan Colls.

En la primera eliminatòria ens va tocar contra el Club Tennis Guixols "B" a les seves pistes, però

com que les tenien glaçades vàrem decidir jugar a les nostres. El partit es va jugar el dissabte dia 26 de febrer a les tres de la tarda i els vàrem guanyar per 4 a 3.

El diumenge dia 27 de febrer a les 9 del matí ens va tocar jugar la segona eliminatòria contra el Club Natació Olot a les nostres pistes i el vàrem perdre per 3 a 1, i aquí es va acabar el campionat.

L'Escola de Futbol Vidrerenca, 2a al Campionat de futbol 7 de Castell-Platja d'Aro

Els dies 26, 27 i 28 de març es va celebrar la 14a edició del Campionat de Futbol 7 de Castell-Platja d'Aro, amb la participació de 16 importants conjunts de tot Catalunya. L'equip dels prebenjamins del Club Escola de Futbol Vidrerenca va obtenir una meritòria segona plaça a la classificació final.

La participació dels vidrerencs va ser fulgurant, van esdevenir l'equip revelació del torneig, tant pels resultats assolits com per la qualitat del joc que van desplegar els nois. Els elogis van ser unànimes i molts entrenadors i públic d'equips rivals varen felicitar el joc dels Aniol Ribas, Jaume Riera, Àlex Jimenez, Joan Rutllan, Javi Zafra, Jordi Rutllan, Roger Valls, Zayol Jabby, Eric Galindo i Marc Burjachs, magistral i entusiàsticament dirigits per en Jaume Riera, Punxet.

Només la E.F Sant Feliu de Guíxols, amb una mainada de volum i edat més que sospitosos, van poder aturar el joc viu i eficaç dels infants de Vidreres. Els resultats no donen lloc a cap dubte: a la primera jornada estrena amb l'Artés, de la comarca del Bages, amb un 6 a 0 a favor nostre; seguidament, victòria sobre el Gironès, per 5 a 2;

i finalment derrota davant els "ufanosos" del Sant Feliu, per 5 a 0. La segona jornada, l'èxit va ser total, victòria sobre els nostres veïns i vells coneguts del Tordera per 3 a 2, passeig triomfal davant el Begur amb un 5 a 0, i remuntada heroica enfront el Terrassa, que tot i que es va avançar en el marcador va acabar perdent per 3 a 1.

Ja érem a la final! I a qui teníem davant? De nou el Sant Feliu. Però les coses ja no van anar igual que al primer partit i els nostres valents van plantar cara. Corrent entre cuixes que en feien dues de les seves, els hi van posar difícil als santfeliuencs. Van patir per guanyar-nos i els darrers minuts els nervis davant els atacs incisius dels nostres, els van fer estar pendents del rellotge. Finalment 2 a 1, sots-campions i vencedors morals d'un torneig que els nostres petits trigaràn a oblidar. Felicitats als guanyadors i al seu entrenador!

El Pla de Vidreres no dona només paisatges de gran bellesa i bons productes de la terra, també hi surten futbolistes de qualitat que ens prometen més gols i més jornades de bon futbol. Endavant nois... i no pareu!

XVè Open Internacional Vila de Vidreres World Cup - Aeromodelisme

CLUB AEROMODELISME VIDRERES

El passat cap de setmana 26 i 27 de març tingué lloc a les Pistes de les Bòries la 15a edició de l'Open Intnal. Vila de Vidreres World Cup, competició organitzada pel Club Aeromodelisme Vidreres amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vidreres, la Diputació de Girona i el Consell Comarcal de la Selva.

Aquesta prova ha estat la primera puntuable de la Word Cup en les modalitats de: F2A,B,C i D i no puntuable per la World Cup en les modalitats de: F2E i F2F. A la vegada era prova puntuable interterritorial, pel campionat de Catalunya i pel campionat d'Espanya i selecció nacional en totes les modalitats.

El divendres 25 tingueren lloc els vols d'entrenament lliures i el dissabte i diumenge els vols de competició. L'edició d'enguany comptà amb la participació d'esportistes de: Portugal, França, Itàlia, Rússia i Espanya entre els quals cal destacar la presència del francès S. Delabarde (campió d'Europa), l'italià Alberto Magi (3r classificat en el campionat d'Europa) i el francès Beinger Gilbert (campió d'Europa i del Món). A nivell de resultats,

cal destacar el Rècord d'Espanya establert per la parella Pérez-Aldecoa en la modalitat de F2C amb un nou registre de 3'09"22.

L'aeromodelisme vidrerenc va estar representat per: J.C. Acerete (F2B), Bermejo (F2B), la parella formada per Gracia-Roca (F2C) i la parella Figueres-Mata (F2F-Godyear).

Resultats:

- F2A (Velocitat): 1.- Jean Magne (FRA) 295,663 km/h; 2.- Lluís Parramon (ESP) 290,322 km/h; 3.- Ivo Pirazzoli (ITA) 286,624 km/h.
- F2B (Acrobàcia): 1.- Serge Delabarde (FRA); 2.- Alberto Magi (ITA); 3.- Beinger Gilbert (FRA); **5è.- J.C. Acerete; 10è.- Bermejo.**
- F2C (Curses): 1.- Sánchez-Carracedo (ESP); 2.- Pérez-Aldecoa(R.E.) ; 3.- Contente-Gouláu (POR); **5è.- Gracia-Roca.**
- F2D (Combat): 1.- Adriano Molteni (ITA); 2.- Francesc Mons (ESP); 3.- César Picado (ESP).
- F2E (Combat diesel): 1.- Jordi Roura (ESP); 2.- Jaume Garcia (ESP); 3.- Mario Rioja (ESP).
- F2F (Curses-Godyear): **1.- Figueres-Mata** (ESP); 2.- Pereira-Serghei (POR); 3.- Delabarde-Ramproux (FRA).

Club Volei Vidreres

GIRO PARQUET VOLEI VIDRERES

Benvolguts lectors, en el Rec Clar de l'octubre del 2004 us vam fer arribar la nostra il·lusió d'intentar pujar de categoria, per tal de créixer com a club; doncs bé, ho hem aconseguit. El passat 12 de març ens vàrem classificar en la 2a posició del grup d'ascens, posició que dóna dret a jugar l'any vinent al Campionat de Catalunya Territorial "A" (autonòmic), la qual cosa ens omple d'orgull.

No ha estat fàcil, ja que hem jugat dues fases ben diferents. En la primera fase el nivell era molt variat, tot i així vam quedar en 2a posició (els tres primers tenien dret a jugar la fase d'ascens). Després de les festes de Nadal va començar la competició de veritat, ja que en aquest cas el nivell era molt igualat i els

desplaçaments més llargs (hem anat fins a Tarragona), però a les nostres jugadores no els ha faltat coratge i sobretot sacrifici; i no va ser fins l'últim partit de la 2a fase on vam sumar els punts necessaris per adjudicar-nos la 2a posició que dóna dret a l'ascens directe de categoria, quin patiment!

És per això que vull donar les gràcies a les veritables protagonistes, o sigui a: Vane, Eva, Montse, Valèria, Neus, Laura Puig, Laura Pagès, Milena, Clara, Anna, Judit i Lourdes. Enhorabona i gràcies per ser com sou...

Una menció que vull fer com a president; GRÀCIES a tots aquells que cada dissabte ens heu vingut a veure als nostres partits al pavelló, vosaltres també hi heu tingut molt a veure en tot això.

Ferides, onze maneres de curar-les

ISABEL BOADA

El seu animal de companyia és el seu millor amic, però aquest sentiment no és compartit per altres animals del barri, i per això moltes vegades hi ha baralles i algun d'ells surt amb alguna esgarrapada o alguna ferida més o menys important. També fora de casa es troba un bon número de perills que poden ocasionar algun que altre accident. Farem un petit repàs del que es pot fer al respecte.

Prengui precaucions

La majoria d'experts recomana posar un morrió al gat o gos abans de curar-li les ferides, ja que si li toca una zona dolorida és molt probable que el vulgui mossegar. Si no té cap morrió a mà, se'n pot improvisar un amb una vena o una corda, però si l'animal comença a vomitar, haurem de retirar el morrió ràpidament, abans que s'ofegui.

Tapi-li el cap

Si el seu animal és molt petit per fer servir un morrió, tapi-li prèviament el cap amb una funda de coixí, una tovallola o una manta. Sempre amb compte de no ofegar-lo.

Comenci pel principi

Aturar l'hemorràgia és el més important. El més aviat possible, pressioni amb força sobre la ferida amb la mà o amb una gasa. Mantingui la pressió fins que la ferida deixi de sagnar. Si l'hemorràgia no s'atura, porti l'animal al veterinari de seguida.

Retiri el pèl

Un cop controlada l'hemorràgia, s'ha de netejar molt bé la ferida. Comenci a tallar el pèl que l'envolta. El millor és fer-ho amb una maquineta elèctrica. És necessari treure el pèl perquè si s'embolica podria formar una infecció.

Protegeixi la ferida

Per evitar que els pèls tallats li caiguin a sobre, cal tapar ben bé la ferida.

Faci una neteja profunda

És molt important deixar córrer l'aigua sobre la ferida per eliminar els gèrmens o porqueries que podrien provocar una infecció. En aquests casos els millors antisèptics són l'aigua i el sabó; després

ja es podrà aplicar una pomada antisèptica.

Deixi que es llepi

Quan un gos o un gat té una ferida, la seva llengua es posa a treballar automàticament. No s'interposi amb la mare naturalesa. Les llepades no li faran cap mal i poden netejar la ferida de brutícia.

Aguanti-li el cap ben alt

Encara que unes quantes llepades són bones, els gossos i els gats als quals s'ha cosit una ferida poden llepar-se fins al punt de fer-se mal i desfer els punts. Per evitar-ho, posi a l'animal un collar especial de tipus "campana" perquè no s'hi arribi, però assegurant que li resulti còmode per menjar i beure normalment.

Deixi passar el sol

Tot i que un bon embenatge ajuda a aturar l'hemorràgia, en la majoria dels casos resulta innecessari. Molts cops, quan més es tapa una ferida més tarda en curar-se totalment.

Atenció amb els pòsits de pus

Malgrat que la majoria de ferides lleus es curen soles, a vegades es produeixen pòsits de pus sota la pell que indiquen la presència d'una infecció. Si el pus no es drena, la infecció pot créixer internament. No intenti curar un pòsit pel seu compte, si ho fa perdrà un temps molt valuós.

Consulti el veterinari

La majoria de les ferides poden tractar-se a casa, els talls profunds necessiten atenció professional, però sempre és aconsellable la mirada d'un veterinari, que ens aconsellarà i curarà el nostre animal d'una manera professional.

Els Cims

Llagostera, Cassà, les Gavarres, Girona i, al fons, el Pirineu, des del Puig Ventós.

Una bona part del terme municipal de Vidreres està ocupat per la Serralada Litoral, o tal com en diem aquí, per les *Muntanyes de Cabanyes i Muntanyes de Caulès*. Són turons suaus, granítics, geològicament parlant molt antics, que s'eleven damunt el Pla de Vidreres per anar a caure precipitadament damunt el mar a Lloret i Tossa. Avui estan coberts en bona part de boscos i urbanitzacions, però només mig segle enrere era habitual trobar-hi camps, horts, carboneres... i moltes cases de pagès habitades per homes i dones que van posar nom a cada racó. En aquest article parlarem dels noms que han rebut algunes de les discretes elevacions d'aquestes humils muntanyes.

JOAQUIM BAYÉ

Els noms dels nostres llocs elevats vénen introduïts pels termes Turó, Puig i Serra. Els dos primers apareixen utilitzats indistintament, o sigui que no es fa cap diferència entre el que és un turó i el que és un puig, i fins es dona el cas que un mateix cim pot ser anomenat, segons el parlant, amb l'un o l'altre.

Podem trobar elevacions que s'anomenen a partir d'alguna característica física o per l'indret on es troben. Així, el nom del punt més elevat del nostre terme municipal, el *Puig Ventós*, de 422 m., s'explica per si mateix. Al seu cim hi ha una fita geodèsica i un suro aïllat que és visible des de ben lluny, a més d'una panoràmica esplèndida sobre la Selva i el Gironès. També el *Puig Verd*, el *Turó de les Roques*, el *Turó Rodó*, el *Turó de Caulès*, la *Serra Curta*, la *Serra Llarga* i la *Serra del Mig* tenen noms bastant evidents.

D'altres agafen el nom d'alguna persona, com el *Turó d'en Berto*, el *Turó d'en Xerremín*, la *Serra d'en Reiner*, la *Serra d'en Milà* (o *Milans*) i, probablement, el *Puig Torroella*. O també de les plantes que el caracteritzen, com el *Puig de la Murtra*, el *Puig del Roure*, el *Turó de la Vinya* o la *Serra del Pi*.

Alguns cims tenen elements concrets que els singularitzen de manera especialment atractiva. Així, el *Turó Castellar* (o *Castellà*), al cim del qual hi ha la base d'una torre de defensa probablement relacionada amb el castell de Sant Iscle. L'escriptura d'aquest nom amb "r" o sense de pendrà de si considerem del governador d'un castell (Castellà) o del nom donat a un territori agregat a un castell. El *Puig de Basses* deu el seu nom a les basses que es van formar en els pous que antigament havien servit per caçar llops i que fins fa pocs anys encara s'hi podien veure pels voltants. El

La fita i el suro al cim del Puig Ventós.

Turó del Terme Blau rep el nom d'una pedra termenal d'aquest color. I la *Serra del Cacnero*, que recorda el bosquerol que hi va fer barraca per carbonejar, en

va arrencar un tros i hi va plantar cacauets.

I com sempre passa, hi ha alguns noms que ens criden l'atenció perquè ens desconcerta el seu significat o la seva aplicació concreta. D'on ve el nom del *Puig de la Borrassa*, a la partió Vidreres-Tossa? Fa referència a la tela elaborada amb borra o al sac de gemecs (gaita) tal com s'anomena al Rosselló? I el *Turó* o *Puig de Fresca*? I encara vegem-ne alguns altres de força curiosos: el *Turó de les Maletes*, el *Turó de la Bandera*, el *Turó del Marro* (que es pot referir als residus del cafè, a un joc infantil, a una manera de pronunciar la paraula *marrà*, o potser al mot *marrada*, o sigui, camí que fa voltes), el *Puig de Salada* (o hauriem d'escriure *Celada*?), el *Puig dels Terraristos* (també dit *Terravistos*), la *Serra de les Estimbes* (estimba podria ser una forma de timba, o sigui precipici) o la *Serra de les Teules*.

Menció especial mereix *Altimiri*, una elevació de les Muntanyes de Cabanyes des de la qual es domina una panoràmica magnífica. Als mapes no hi apareix, sinó que hi trobem la forma *Altimira* per designar un sector proper. És interessant perquè es diu així mateix, *Altimiri*, sense l'introduïdor *Puig* o *Turó* i perquè és un topònim absolutament singular, que als diccionaris només apareix com a paraula referida a un cognom d'origen germànic o com a nom d'una planta medicinal. Per als meus informadors, grans coneixedors del territori als quals dec bona part de les informacions aquí consignades, i bons exemples de la saviesa popular, l'etimologia de l'indret, donades les seves característiques, no deixa lloc a cap dubte: "És lloc Alt, pugí i Miri".

El Puig Ventós i Caulès des de les proximitats del Puig Torroella.

Quebec, un país sense rotondes

RAMON LLORENS

FOTOS: LLUÏSA GARCIA

Mai no faig fotografies en els meus viatges. Deixo que les imatges s'emmagatzemin en el meu esperit. No sé mai què retindrà la meua memòria i què expulsarà. Allò que queda retingut retorna regularment a partir d'associacions lògiques, o no tan lògiques. Dels dos viatges que he fet al Quebec, m'he quedat amb dues instantànies: la manca de rotondes a les carreteres i la qüestió lingüística. Potser no són dues imatges inconnexes.

Parlem de la primera. Quan arribes a una cruïlla, trobes un stop (perdó, una arrête). Ningú no té prioritat, tothom s'atura. Després et mires i passa, habitualment, el primer que ha arribat. Això s'esdevé en totes les carreteres i en tots els carrers d'aquest país. No vaig veure una altra forma de cruïlla en tots els desplaçaments pel país que vaig fer. Ni una rotonda. No troben estrany que un país tan avançat hagi prescindit del que sembla el progrés definitiu en la distribució del trànsit modern? Com pot funcionar un país de set milions d'habitants sense rotondes? Com poden evitar el caos circulatori en una ciutat de tres milions d'habitants, com és Montreal, sense rotondes? Arrêtes i semàfors, les armes de l'ordre automobilístic en el Quebec. I, és clar, l'educació dels conductors. O el civisme. O el respecte pels altres, en poden dir com vulguin.

El Quebec és l'estat més gran del Canadà, un 15,5%, i té una

Centre comercial i financer de Montreal, la capital del Quebec

extensió com França, Alemanya i l'Estat Espanyol junts. El 81,5% de la població és francòfona, un 8,8% té com a llengua materna l'anglès i hi ha un 9,7% que no són d'expressió francesa ni anglesa. Davant d'aquestes xifres es preguntaran per què trobo extraordinari que el francès sigui la llengua majoritària. Doncs bé, per dues raons. Primera per la pressió cultural i social que exerceix l'anglès a tot Nord-amèrica, i no solament als Estats Units, sinó també a la resta del Canadà. I segona, perquè el fet que el francès sigui majoritari als carrers del Quebec és una novetat que no té més de 30 anys. Fou el 1974 quan, per primer cop, es promulgà una llei que parcialment proclamava el francès com a única llengua oficial al Quebec. M'agradaria insistir en el matís: el francès és l'única llengua oficial al Quebec, mentre que el Canadà és un estat multilingüístic (l'administració l'atén en francès, anglès i, des de fa molt poc temps, en les llengües que parlen els indis).

Les semblances entre els nostres dos països són tan evidents, com les diferències. Estem parlant d'un país amb un nombre semblant d'habitants, i amb unes dates semblants en la seva lluita nacional. El que han aconseguit al Quebec en trenta anys no té res a veure amb el que hem aconseguit a Catalunya en el mateix període. Jo vull parlar precisament d'això: del procés seguit en el Quebec per capgirar una situació lingüística que amenaçava amb convertir el francès en una llengua de segona categoria i tancada en l'ús privat o folklòric. És clar que no es pot obviar què hi ha darrere del francès del Quebec: una maquinària cultural i lingüística molt potent; un estat, el francès, disposat a defensar l'idioma a qualsevol part del planeta; i, sobretot, una voluntat, la dels québécoises, absolutament decidida a fer del francès una llengua normal, en tots els àmbits de la vida. Així com es paren en els arrêtes i educadament et deixen passar, utilitzen el francès

amb la mateixa educació i fermesa. Imposen el seu idioma com la cosa més natural del món, sense circumloquis ni sentiments de culpabilitat. Conduïxen la normalitat de l'idioma sense rotundes. Amb tranquil·litat, però sense concessions. Vegem-ne, per si ens serveix per a alguna cosa, la història d'aquesta revolució.

La del Quebec és una revolució tranquil·la (Révolution tranquille). S'inicià el 1960 amb la derrota electoral del partit conservador, de caire tradicionalista (tan tradicionalista era la societat québécoise

que no es permetia votar fins als 21 anys i l'ensenyament era monopoli de l'església catòlica). Entre aquesta data i el 1974, data emblemàtica en la lluita del Quebec, es fan els primers avenços per a la recuperació total del francès com a llengua normal. La primera mesura fou crear una oficina de la llengua francesa amb l'objectiu de millorar l'ús i la qualitat de la llengua. I penso que cal subratllar la qüestió de l'ús (em permeto obrir un breu parèntesi per senyalar que el futur de les llengües es juga, precisament, en la qüestió de l'ús, i si volen hi podem afegir en l'ús social, que és l'àmbit vital d'una llengua). Una segona intervenció, aquesta vegada dels conservadors, fou la creació d'un Ministeri de la Immigració que exigeix el coneixement del francès als nousvinguts. També obliguen l'etiquetatge en francès dels productes alimentaris.

El gran escull és l'ensenyament. Cap dels governs

El parlament del Quebec.

d'aquests anys s'atreveix a legislar sobre aquesta qüestió. Arribem al 1974, els liberals promulguen la Loi 22, Loi sur la langue officielle. Aquesta llei obliga a què el francès sigui la llengua única de l'administració, dels serveis i del treball. És una llei ambiciosa i valenta, però segueix sense atrevir-se a entrar en l'àmbit de l'ensenyament: no

aclareix si els estudiants de llengua anglesa tenen l'obligació de saber i usar el francès. El descontentament social va fer perdre les eleccions als liberals. De totes maneres, la societat québécoise celebra la data de 1974 i la Loi 22 com a l'any de la recuperació del francès com a llengua oficial i única del Quebec. En la celebració del trentè aniversari, la ministra de Cultura i Comunicacions, Mme. Line Beauchamp, va subratllar que en la llengua es fonamenta el Quebec com a estat sobirà. Els demanaria atenció a les seves paraules i que fessin

un exercici de ficció pensant en què passaria si algun conseller de la Generalitat fos capaç de pronunciar aquestes paraules respecte al català: "L'afirmació i la promoció de la identitat québécoise reposa sobre la seva llengua oficial, que institueix el sentiment de pertànyer a la comunitat. Per això és essencial assegurar-ne l'ús, valorar-ne el domini i millorar-ne la qualitat". El 1976 arriba al poder el Partit québécoise, independentista. La

seva prioritat és la qüestió lingüística. L'any següent es promulga la Loi 101, Charte de la langue française, que ha de permetre als québécoises viure i afirmar-se en francès. El pas sembla definitiu: el francès ha de ser l'única llengua de l'administració, de la justícia, del treball, dels negocis, i de l'ensenyament. L'àmbit de l'ensenyament és abordat amb tota la fermesa possible per aconseguir que tots els estudiants coneguin i usin el francès en tots els aspectes de la vida.

Naturalment, aquesta llei fou portada al Tribunal Constitucional del Canadà i alguns articles han estat declarats inconstitucionals. I així s'inicià una batalla legal que encara continua i que mostra com és possible, en un estat federal, una lluita legislativa sobre aspectes conflictius sense apel·lar a altres armes que la batalla jurídica.

Per acabar voldria apuntar alguns aspectes per a la reflexió. Primer de tot em sembla interessant recordar que al Quebec ha estat possible convocar dos referèndums sobre la seva independència, sense que això hagi suposat cap trencament de l'estat federal del Canadà. També cal subratllar el consens en la societat québécoise, des de la revolució tranquil·la, sobre la qüestió lingüística, des dels conservadors als independentista. Dins l'àmbit jurídic cal mostrar la diferència i l'avenç que suposa el pas de la Loi 22 a la Loi 101 (si bé se celebra la primera com el definitiu pas a la normalització lingüística del país, és en la segona on es troben els aspectes que permeten parlar d'aquesta normalitat): l'article primer de la llei 101 diu que El francès és la llengua oficial del Quebec; i aquesta afirmació es defensa amb un annex on es detallen les sancions per l'incompliment dels articles de la llei (no cal insistir en la importància que té aquest aspecte per al compliment d'una llei lingüística; tampoc no cal fer cap comentari sobre què passa en el nostre país). I per finalitzar voldria citar les paraules de Jacques Leclerc de la Universitat de Laval¹, com a exemple de com es contempla la situació des del

Carretera rural de Saguenay.

Quebec: "hom sap que aquesta simple llei provincial, adoptada per un Estat "no sobirà", constitueix una veritable proesa, probablement única al món, almenys en aquest moment. En general, no és corrent que un Estat no sobirà protegeixi "tant" la seva llengua regional enfront de la llengua majoritària a la resta de l'Estat". I continua demolidorament: "el bilingüisme oficial, com l'experiència del passat ha demostrat, constitueix la més gran amenaça per a la vitalitat del francès, perquè comporta la degradació de la llengua de la majoria afavorint el monolingüisme dels anglòfons i assegurant el predomini de l'anglès en tots els sectors".

Els québécoises no entendrien la necessitat d'una rotonda per distribuir el trànsit perquè se circula amb el civisme; com tampoc no entendrien que no poguessin viure en la seva llengua. Molts québécoises no entenen que s'hagin de separar del Canadà perquè aquest tingui una altra llengua majoritària. Però tampoc no accepten que se'ls imposi una llengua aliena. Hi ha conflicte però no necessàriament violència. S'ha de poder viure amb la llengua que un desitgi usar, però sense reduir la minoritària, en aquest cas el francès,

a un ús privat. Perquè els parlants de distintes llengües puguin conviure aquestes han d'estar al mateix nivell legal. L'única forma que el bilingüisme oficial no ofegui la menys potent, és potenciar la minoritària, el francès, o el català, en el nostre cas. No es tracta, doncs, de prohibir o forçar la gent a parlar una o altra llengua; es tracta que un no se senti estranger en la seva llengua. S'ha de poder comprar en català o mirar cinema en català. Ni més ni menys. Potser no cal construir rotondes, que molts travessen pel mig, es tracta de parar i cedir el pas. "Cada llengua és una finestra que dona a un altre món, a un altre paisatge, a una altra estructura de valors humans", com diu George Steiner. Podem afegir-hi que quan una llengua es deteriora o mor es perd una forma de vida, una manera de veure la vida.

Notes:

¹ Aquests comentaris es poden trobar a Jacques Leclerc de la Universitat de Laval La politique linguistique et la Charte de la langue françaises dins L'aménagement linguistique dans le monde en la següents adreça <http://www.tlfq.ulaval.ca/axl/amnord/quebecpollng.htm>

La cuina dolça

JOAN GRIMAL

Fruits vermells

A la primavera i camí de l'estiu la natura ens sorprèn amb una multitud de fruites i verduretets, entre elles una família potser més majestuosa que altres, els fruits vermells. Tot i poder trobar-los tot l'any, és millor no ser impacients i esperar a la seva època, tant pel seu preu com pel seu sabor. La més representativa és la maduixa: dolça, perfumada, lleugerament àcida i un pèl eròtica. La recordem coronant pastissos de nata, crema o macedònies, macerades amb suc de taronja, licor i d'un subtil toc de vinagre pels més exigents.

Els altres fruits vermells poden ser: els gerds, les mores, la grosella (blanca, vermella i negra), els aranyons (vermells i negres), les maduixetes de bosc (presents encara a les vores d'algun rierol de Vidreres) i la cirera.

Com a preparacions per a aquestes fruites, podríem destacar els sorbets i estofats; acompanyades habitualment de làctics com el formatge fresc, tipus mató o la xocolata blanca. A l'hora de netejar-les no les submergirem amb aigua, només cal passar-les ràpidament per aigua per tal de conservar-ne les aromes i mirar de consumir-les no massa fredes, ja que no seríem capaços de gaudir-les al màxim.

Maduixes macerades amb crema de cacau

Ingredients (per a 4 persones):

- crema
- 200 cc d'aigua
- 160 g de sucre
- 85 g de cacau en pols
- 160 g de nata líquida
- 4 fulles de gelatina
- maduixes macerades
- 250 g de maduixes
- 80 g de sucre

- ¼ de litre de suc de taronja
- vinagre i pebre blanc al gust

Per a la crema:

- 1.- Per elaborar la crema posarem tots els ingredients en fred, en un cassó, excepte la gelatina, que l'haurem de remullar primer en aigua freda.
- 2.- Portarem els ingredients del cassó a ebullició, ajudant-nos d'unes varetes perquè no se'ns enganxi.
- 3.- Una vegada hagi bullit, el retirarem del foc i desfarem les cues de gelatina.
- 4.- Colarem la crema i la deixarem reposar unes 2 hores a la nevera perquè agafi cos.

Per a les maduixes macerades:

Una vegada netes les maduixes, les tallarem a quarts i les deixarem en un recipient amb tots els ingredients de la recepta.

Muntatge del plat:

En un plat soper o en un bol hi abocarem la crema de cacau. Pel damunt hi posarem les maduixes macerades. Podem acabar decorant-ho amb unes fulles de menta que ens donaran frescor i color.

I per acompanyar-ho:

Per a aquest postre he escollit un vi intens i especiat, fruita madura, floral. Es tracta del "Dolç de Mendoza", un vi dolç de la varietat Monastell D.O.

Alacant, de les bodegues d'Enrique Mendoza.

Cassoleta de crema amb fruits vermells

Ingredients (per a 4 persones):

- crema
- 1 litre de llet
- 10 rovells d'ou
- 80 g de farina blat de moro (mariana)
- 180 g de sucre
- 1 beina de vainilla
- llimona, canyella i taronja
- pasta brisa
- 150 g de mantega pomada
- 115 g de sucre de llustre
- 1 ou
- 250 g de farina
- 20 g de blat de moro (maizena)
- sal
- fruits vermells variats
- gelatina de poma

Per a la crema:

- 1.- Reservarem una petita part de la llet per desfer-hi la maizena i amb la resta aromatitzarem les espècies i els cítrics.
- 2.- Emulsionarem el sucre amb els rovells i afegirem la mescla abans feta de llet i maizena.
- 3.- Escaldarem amb la llet aromatitzada i colada, la mescla dels rovells. Ho portarem tot plegat al

foc, fins que ens espesseixi.

4.- La reservarem a la nevera.

Per a la pasta brisa:

- 1.- Barrejarem tots els sòlids (sucre llustre, maizena i sal).
 - 2.- Abocarem la mantega als sòlids i ho barrejarem amb les mans fins aconseguir una massa grumolosa, que acabarà de lligar l'ou que ens falta per afegir a la preparació.
 - 3.- No treballem gaire la massa, ja que aquesta ens agafaria nervi i ens dificultaria la feina d'estirar-ho amb el curró.
 - 4.- Deixarem reposar la massa 1 hora a la nevera per acabar-la estirant a uns 2 mm de gruix amb l'ajuda de farina perquè no se'ns enganxi al taulell.
 - 5.- Folrarem els motlles de cassoletes i les courem a 180°C uns 12-13 minuts.
- Es tracta d'una cocción en blanc. Això significa que haurem de tapar les cassoletes amb un paper d'alumini i un pes al damunt (com pot ser arròs o cigrons crus), per impedir que la massa ens creixi durant la cocción.

Muntatge del plat:

Un cop tinguem les cassoletes fredes les farem amb la crema per acabar-les decorant amb fruits vermells. La gelatina ens pot ajudar a fer-les més atractives a la vista, tal com fan a les pastisseries.

Reduïm, reutilitzem i reciclem (I)

EDUARD RUZ ESTÉVEZ

A Catalunya, l'any 2003 es van produir 3.714.000 tones de deixalles, un 33% més que l'any 1993. Això significa que diàriament fem 1,6 kg de deixalles per habitant. I només se n'aprofita el 20%; de la resta, el 63% va als abocadors i el 17% a les incineradores.

Composició de la brossa (en pes)

La bossa d'escombraries que llencem al contenidor verd del nostre municipi s'integra de: brossa orgànica 38%, paper i cartró 21%, plàstics 16%, vidre 8%, metalls 5%, residus perillosos 1% i altres 11% (Font: PROGEMIC, 2001).

Les fraccions de paper-cartró (iglu blau), plàstics-envasos (iglu groc), vidre (iglu verd) i metalls-altres (recollida d'andròmines) ja són presents al nostre municipi; però encara ens queda un pas per fer: reciclar la fracció més abundant, la brossa orgànica.

Composició dels envasos i embalatges (en pes)

El total dels envasos i embalatges representa el 35,5% de les deixalles, i aquests es divideixen en: plàstics 14,18%, vidre 7,97%, paper-cartró 6,44%, mixtes 2,59%, metalls fèrrics 2,78%, metalls no fèrrics 2,16%, fusta 0,38% i altres 0,01% (Font: Estudi composició brossa, CEPA, 1992, PGRMC).

Els envasos

1.- Vidre

És el material més ecològic per a la fabricació d'envasos, es pot reutilitzar de 40 a 60 vegades i per a la seva fabricació s'utilitza: sílice, que li dona resistència; calç, que proporciona durabilitat; i sosa, que disminueix el punt de fusió de la barreja.

Dintre del vidre en podem distingir de dues classes:

-Vidre retornable: ampelles de cava (deixalleria/gestor autoritzat) i ampelles d'aigua, cervesa, refrescos i llet (botiga).

-Vidre no retornable: ampelles de vidre de color o transparent.

El reciclatge del vidre comporta uns grans

avantatges per al medi: estalvia un 26,65 el consum d'energia, estalvia un 50% el consum d'aigua i disminueix la contaminació atmosfèrica en un 20%.

Es recomana que sempre que puguem comprem l'aigua, els refrescos, la llet, el vi, el cava, etc. en envasos retornables. També es recomana retornar les ampelles de cava a la deixalleria o gestor autoritzat.

Al contenidor de vidre no hi podem posar: bombetes, fluorescents, ceràmica, porcellana i vitrex.

2.- Llaunes

Aquest tipus d'envàs és l'exemple més clar d'una cultura que cada cop s'imposa més a la nostra societat, la cultura d'usar i llençar. Només la ignorància dels seus efectes fa que el consum de llaunes augmenti.

Les llaunes que trobem a les botigues i comerços poden ser de dos tipus:

-Llaunes fèrriques: es fabriquen a partir d'acer, cosa que implica consumir un material no renovable i ocasionar una gran quantitat de residus minerals, així com un greu impacte sobre el medi. Per fabricar una tona d'acer es generen 4 tones de residus sòlids i es consumeixen 5.000 kw/h d'energia.

-Llaunes d'alumini: gens recomanables, i a països com Alemanya s'estan retirant del mercat pel seu impacte social i ambiental. Per fabricar una tona d'alumini s'han d'extreure de 4 a 5 tones de mineral de bauxita, es consumeixen 15.000 kw/h d'energia i les emissions a l'atmosfera són devastadores: 30 kg de diòxid de sofre i 4,5 kg de fluoramina (substància molt contaminant).

És recomanable evitar els envasos d'un sol ús i cal recordar que, tot i fer servir un envasos retornables, el millor residu és el que no es produeix.

L'espínós (*Gasterosteus gymnurus*)

ANNA VILA GISPERT
ÀREA D'ECOLOGIA DE LA UNIVERSITAT DE
GIRONA

Com és?

L'espínós és un peix petit, que no arriba a fer més de 5 cm de longitud total. Es caracteritza perquè la primera aleta dorsal presenta 3 radis espinosos, d'aquí el seu nom.

On i com viu?

Viu en llacs, trams baixos dels rius i rieres, sempre que les aigües siguin tranquil·les i riques en vegetació. S'alimenta bàsicament de petits invertebrats, però a vegades també de vegetals. La reproducció té lloc entre abril i maig i al llarg del període de reproducció els mascles presenten una coloració vermella intensa a la part ven-

Masclé d'espínós.

tral del seu cos. Els mascles construeixen un niu (Foto 2) i estimulen la femella perquè entri al niu mitjançant una dansa en zig-zag (Foto 3). La femella diposita al niu de 50 a 100 ous (Foto 4), i llavors el masclé deixa anar l'esperma damunt dels ous o festeja una altra femella perquè entri al niu i també dipositi els ous.

El masclé té cura dels ous i dels joves (Foto 5) ventilant constantment el niu.

Foto 5. Juvenils d'espínós amagats entre la vegetació.

Distribució

Es distribueix a la franja Atlàntica des del sud de França fins a l'estret de Gibraltar i també en el Mediterrani. A Catalunya es

Masclé d'espínós construint el niu amb restes de vegetació.

Mascle d'espínós estimuland la femella perquè entri al niu.

distribueix àmpliament però en petits enclavaments molt localitzats. Prop de casa nostra se'n han vist exemplars a la capçalera del rec Clar i la riera de la Belladona a Vallcanera.

Estat de conservació

A Espanya es tracta d'una espècie en perill d'extinció i a Catalunya està catalogada com una espècie protegida. La introducció d'espècies exòtiques que s'alimenten d'altres peixos, la introducció del cranc americà que

provoca terbolesa als cursos d'aigua, les canalitzacions de les lleres dels rius i la contaminació han fet que aquesta espècie es trobi greument amenaçada. Aquests factors han fet minvar considerablement l'àrea de distribució i les poblacions d'aquesta espècie, de manera que per evitar la seva extinció caldria entre altres coses controlar els abocaments a les aigües continentals, controlar les espècies exòtiques i impedir la introducció de noves espè-

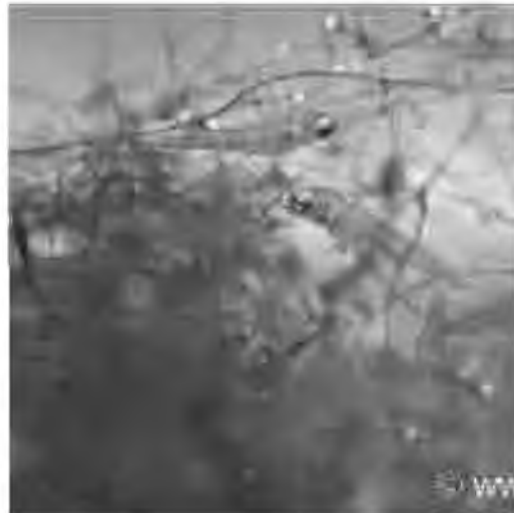
cies.

Mesures de conservació

La Generalitat de Catalunya i la Generalitat Valenciana porten cinc anys col·laborant per recuperar el peix espínós. El projecte va començar l'any 2000, quan el peix espínós es va extingir a la Comunitat Valenciana. Va ésser llavors quan es va començar un programa de cria en captivitat que a partir de l'any 2003 es va iniciar també a Catalunya, concretament a les instal·lacions del Centre Ictiològic

Ous d'espínós a punt d'eclosionar aproximadament 6 dies després de la fecundació.

Juvenils d'espínós amagats entre la vegetació.

La bellesa d'un suiseki

AMICS DEL BONSAI DE LA SELVA

Suiseki: Són pedres de mida petita, sempre formades naturalment, admirades per la seva bellesa i poder de suggerir una escena natural o un objecte associat amb la natura.

Característiques: La pedra ha de ser més gran que una joia, però no tan pesada com perquè una persona de força normal no pugui aixecarla. Les que són més grans es consideren pedres d'exterior o de jardí (niwa-ishi); dins d'aquesta gamma de mides, les pedres més valorades són les que es caracteritzen per la seva duresa i resistència.

Per triar una pedra de duresa i mides adequades, tindrem en compte les seves qualitats estètiques, color, pàtina o textura, forma harmoniosa i equilibrada, defectes, allò que ens suggereix, etc. Fent aquestes reflexions, el col·leccionista cerca informació sobre les tres qualitats estètiques comunes a tots els suiseki, que són: el poder de suggestió, els colors tènues i l'equilibri.

Poder de suggestió: La bellesa d'un suiseki deriva del poder de la pedra per suggerir una escena o un objecte. Durant segles, els col·leccionistes han cercat pedres que excitin la imaginació. Abans del segle XIX, les pedres més admirades eren les que suggerien una muntanya prop d'un llac o una illa en el mar. Ja al segle XX, els gustos dels japonesos havien canviat,

pràcticament qualsevol pedra que suggereixi un escenari natural o bé un objecte relacionat amb la natura es pot considerar com a suiseki.

Les possibilitats de suggestió dels suiseki poden ser pràcticament il·limitades, tot i que sovint, quant més simple és la pedra, més gran és la seva riquesa expressiva.

Colors: El colors tradicionals dels suiseki són ombrívols i tènues. Les pedres de colors més profunds -especialment el negre i el gris- o més subtils -com el marró, el verd, el blau, l'ocre i el vermell- són més apreciades que les de colors clars.

Els suiseki més cotitzats són els que presenten una subtil barreja de colors o una pàtina tacada de verds o negres, fent imaginar penya-segats i cavitats.

Per estimular aquesta pàtina tan desitjada, alguns col·leccionistes reguen sovint les seves pedres i les mantenen en llocs ombrívols. A més, durant les exposicions les polvoritzem amb aigua per intensificar el seus colors.

Equilibri: Per jutjar una pedra, cal examinar-la des de cadascun dels seus 6 angles principals: -davant, darrere, esquerre, dreta, a dalt i a baix- a la recerca d'elements simètrics no repetitius, irregulars i contrastats en equilibri harmoniós.

Aquests elements són importants per escollir la cara del suiseki, que serà per a on el presentarem.

Les escoles de Vidreres

Nois que anaven a l'Escola Nacional de Vidreres l'any 1922, amb el director del centre, Pere Alemany. (Foto: V. Fagnoli - Col·lecció Pilar Bayell).

Escola de noies de Vidreres dels anys 30. La mestra era Àngela Barbarà. (Foto: Col·lecció Pilar Bayell).

M'agraden les coses tal com estan. M'agrada Vidreres

JORDI CORONA I SANMARTÍN

Vidreres ha de continuar tal i com és ara: un poble entre mar i muntanya. El planejament urbanístic vigent preveu un macro polígon industrial i d'oci d'unes 60 hectàrees, ampliables a 100, ubicat al Pla de Vidreres, i etiquetat amb l'eufemisme de Parc d'activitats. Una infraestructura d'aquestes dimensions sobrepassa de forma insultant les necessitats d'un poble com Vidreres.

Em tranquil·litza la idea que hi ha coses que cauven pel seu propi pes, i la incoherència d'una proposta com el Parc d'activitats és tan evident, que estic totalment convençut que mai no s'arribarà a desenvolupar tal com està plantejat actualment.

El model de desenvolupament que vol el poble de Vidreres crec que no passa per la instal·lació incontrolada d'empreses forasteres, sinó que cal invertir en un desenvolupament basat en els nostres propis valors: un entorn natural de mosaic de plana agrícola i forestal travessat per rieres, cada dia més escàs arreu de Catalunya; el patrimoni cultural; la gastronomia; els petits comerços amb productes locals; la tradició agrària; la vivacitat del moviment associatiu; etc.

Cal tenir en compte que la ubicació d'aquest Parc d'activitats, enmig de les millors terres de conreu de Vidreres (entre la Crta. de Lloret i la N-II, aproximadament entre la Liberto i el Restaurant Can Castells); en una zona inundable en període de fortes pluges; en una zona de gran valor paisatgístic i ecològic que fa de connexió entre diversos espais naturals; i en un espai rural necessari per al manteniment de l'activitat social i cultural de Vidreres (hi trobem masies habitades i és un espai de lleure); implica: una agressió irreversible sobre el nostre entorn,

sobre el nostre paisatge: la fragmentació del territori i la destrucció per sempre d'una part de la identitat del poble de Vidreres.

Al Pla de Vidreres hi viu gent. Allí tenen la seva vida; el dia dia d'aquestes persones depèn d'aquest entorn. Permetrem que vinguin inversors forasters i destrueixin i s'enriqueixin amb l'espai de Vidreres? Sou conscients del que implica el desenvolupament del Parc d'activitats? Teniu ganes que on avui dia és una plana agrícola s'hi instal·lin naus industrials i carrers asfaltats? Què li sembla al petit comerciant de Vidreres que a la perifèria del poble s'hi deixin instal·lar magatzems comercials de tot tipus d'oferta? Què li sembla al poble de Vidreres que allí apareguin locals nocturns d'oci amb llicència de discoteca que atreguin els caps de setmana a centenars de persones provinents d'arreu? És aquest el model de poble que volem?

Fa gairebé dos anys que visc a Vidreres. I la veritat, si vaig venir a viure-hi no és per passar un diumenge a la tarda al McDonald's i a uns multicines als afores del poble! M'estimo més continuar passejant pels camps i veure de fons la silueta del Montseny i Les Guillerries! N'estic fart que els interessos econòmics d'uns pocs passin per damunt les persones.

I no us cregueu els arguments que diuen que el Parc d'activitats ja no es pot tirar enrere perquè caldria pagar indemnitzacions amb valor d'uns dos mil milions de les antigues pessetes. Avui dia no cal indemnitzar res, perquè no hi ha iniciat res. Simplement hi ha una previsió al Planejament urbanístic que permet, en algun moment, el desenvolupament d'un macro polígon industrial i d'oci en un indret concret del Pla de Vidreres.

El Carmel i la vocació de servei

RAFEL BADIA MAS

La política territorial és, per damunt de tot, una eina molt sòlida de construcció, comunicació i cohesió d'un territori, que té la finalitat de dotar-lo de les infraestructures necessàries per projectar el progrés i facilitar la normalitat de les relacions entre tots els

sectors que conformen una societat; és el punt de convergència de totes les inèrcies d'un país amb una sola finalitat: treballar conjuntament per satisfer les necessitats d'un país i mantenir-lo dins de les inèrcies del progrés al llarg del pas del temps; és a dir, és l'aplicació pràctica de la política entesa com una vocació de servei i encaminada a la vertebració

d'un país. Perquè així sigui, cal projectar el futur d'una societat amb ponderació, saber canalitzar la direccionalitat de les inèrcies i no hipotecar el futur més immediat d'una societat amb actuacions irresponsables i mancades de sentit comú.

Una política guiada per la vocació de servei hauria extremat les mesures de seguretat i no hauria escatimat els estudis preceptius del subsòl precedents a l'execució de l'obra de construcció d'un túnel subterrani al barri del Carmel, perquè, per damunt de tot, hi havia el present i el futur de moltes famílies. Unes famílies a les quals l'obra del Govern els ha ensorrat bona part de les il·lusions i els ha tret del caliu de la llar. Davant d'aquest cas no serveix de res buscar atenuants al succés: l'opinió pública ja fa molts anys que ha deixat d'engolir sistemàticament tot allò que se li vol fer passar per la menjadora. Som a la societat de la informació, liberal, globalitzada i moderna, on l'accés a l'educació està molt generalitzat: a ningú no se li escapa que ha estat una negligència, i és prou greu com perquè els responsables assumeixin honestament la seva part de culpa, i deixin de protegir-se semblant ombres de dubte i llavors de falsedat al voltant de les actuacions i l'obra de govern de CiU. En bona mesura, la maduresa i la plenitud consisteixen en assumir la

totalitat de les responsabilitats que es deriven de les accions que es duen a terme.

El centre de l'assumpte rau en l'esfondrament per si mateix, no en el conjunt d'actuacions protocol·làries per gestionar un desastre que ja és irremediable: la demagògia no sol portar bons rendiments polítics, i ¿quin consol pot representar per a una comunitat de veïns que s'han quedat sense res sentir que ho acaba de perdre tot per l'aplicació d'un mètode de construcció escollit atenent a uns criteris de seguretat i de competitivitat econòmica? El comentari és poc menys que cínic; la legitimitat i la capacitat de lideratge no es guanyen llançant cortines de fum, sí que hi ajuda una gestió competent de l'activitat que s'està duent a terme i tenir un coneixement precís de les exigències, l'essència i les responsabilitats del càrrec que s'ocupa, perquè en moltes ocasions el més important és la capacitat per preveure i evitar un desastre. En el cas dels càrrecs polítics electes, les seves decisions incideixen directament sobre la seva vida i les aspiracions de futur més nobles de la societat que governen: parlo, naturalment, de l'activitat política entesa com una vocació de servei, aquella que orienta les actuacions d'un partit a treballar pel progrés i el benestar de tot un país.

Contrast d'opinions envers el regidor Sr. Manuel Valdivieso

ANTONI GISBERT

EXPRESIDENT DE LA JUNTA DE CONSERVACIÓ D'AIGUAVIVA PARC I VEÏ DE VIDRERES

Ens alegrem molt que per primera vegada a la història el regidor de l'Ajuntament de Vidreres Sr. Manuel Valdivieso hagi fet un escrit al Rec Clar de gener d'enguany exposant les seves teories, abandonant la línia de pamflets i anònims a què ens tenia acostumats fins ara.

No compartim en absolut l'argumentació distorsionada que dóna dels fets i les sentències de tota mena, tant la Junta de Conservació d'Aiguaviva Parc, com l'Ajuntament de Vidreres i el Consell Comarcal de la Selva han tingut un munt de sentències favorables que no apareixen en el seu escrit. Senyal que no convé.

Vàrem observar via premsa que oferia diàleg a tothom i malauradament per la seva actuació en tot l'afer de la betzinera d'Aiguaviva Parc una cosa és el que diu i l'altra és com actua.

Ara, des de fa molts mesos va pressionant perquè la betzinera vagi a terra. Amb quin

benefici per a ell? En què beneficia als veïns d'Aiguaviva Parc? Amb què beneficia al poble de Vidreres? És això diàleg? El Sr. Regidor va perseguir que totes les coses dels altres tinguin la més absoluta legalitat i en canvi a les seves parcel·les hi ha construccions on es desenvolupen situacions i actuacions presumptament il·lícites de tota mena, i que a través de les coaccions i amenaces a tothom ningú actüi. És aquest el diàleg ofert?

Quina raó d'ésser té tanta pressió perquè la betzinera vagi a terra i els seus treballadors a l'atur o al carrer si al cap de pocs mesos en el mateix lloc en veuen construïda una altra de doble mida. Això és absurd. Quins beneficis econòmics hi ha darrere de tot això? Que per una errada de no publicació d'un decret de la Generalitat de Catalunya al seu dia, es pugui arribar a haver de pagar una indemnització elevadíssima als seus legítims propietaris? Això és diàleg?

Quan s'acabarà aquest calvari?

A tota la gent de Vidreres

CARME, DAVID, JOAN, ANNA I LES RESPECTIVES FAMÍLIES.

Ens agradaria poder posar en paraules tot el que volem dir, però la veritat és que ens costa molt.

D'alguna manera us voldríem donar les gràcies per haver estat en tot moment al nostre costat, cadascú de la manera que ha pogut, fent-nos sentir molt estimats. En especial, volem agrair a tots els seus amics i amigues, que li van fer passar les estones de l'hospital una mica més suportables, fent-la riure d'aquella manera que tan trobem a faltar.

Ella, i nosaltres, ens hem sentit tan acompanyats...

A vegades l'Ingrid deia que no podia imaginar-se que la gent l'estimés tant!... Tant de bo mai ho hagués hagut de saber! Mentre va poder, sempre tenia l'habitació plena de gent, i quan ja no podíeu entrar, tots sabíem que també estàveu amb ella. Les infermeres li deien que era molt bonic poder estar sempre acompanyada de les persones que més l'estimen. Per això li deien que era una persona molt especial. Gràcies a en Joan i a tots els que l'estimem va ser molt feliç i sobretot, molt valenta (ara ella diria: mama estàs exagerant!). També m'agradaria donar les gràcies a les empreses on tenim els nostres llocs de treball per haver-nos

deixat sentir que el que més ens importava era l'Ingrid i molt especialment l'empresa de l'Ingrid per fer que es sentís tan estimada i feliç a la feina. Ella sempre deia que havia tingut molta sort d'estar treballant a casa vostra. I tenia tota la raó!

Gràcies també al Reclar, perquè d'alguna manera us podem agrair a tots haver-nos fet arribar el vostre petit gra de sorra.

La meva ..., la teva..., la nostra estimada Ingrid... Podria dir-ne tantes coses i atribuir-li tants adjectius!... Amable, riallera, intel·ligent, amb caràcter, amiga, afable, incondicional, carinyosa decidida, alegre, agraïda, fidel, oberta, forta, sentimental, bona persona, genial ...

El seu pas per aquesta vida ha estat molt curt però, tot i això, ens ha deixat plens de bons moments, d'alegria i d'estimació. És per això, entre moltes altres coses, que tan l'enyorem i la trobem a faltar. Res no ho arregla, però fa una mica més suportable, el que no es pot suportar.

Ara només m'agradaria demanar-vos una cosa: que la porteu, sempre, al vostre cor amb aquell gran, blanc, dolç i pur somriure. De tot cor.

Resum meteorològic de l'hivern del 2005

XAVIER VINYES JORDI PRESAS

Dues paraules poden ser suficients per a definir aquest hivern del 2005: fred (molt) i sequera.

Anem per passos doncs i comencem per a les temperatures. Si habitualment a l'hivern hi ha força dies de glaçades i amb temperatures inferiors als 0°C, enguany, els dies que s'ha baixat d'aquest llinar han sigut 64: 27 dels 31 dies de gener; 22 dels 28 dies de febrer; i 15 dies de març, encadenant fins a 29 dies consecutius des del 14 de febrer fins al 14 de març. Cal tenir en compte doncs, que mentre l'hivern passat per exemple, es van registrar 34 dies de glaçada, aquest any, n'hi ha hagut 30 més. A més, també cal destacar la marca mínima de -10.2°C registrada el dia 27 de gener, i els -10°C del 28.

D'altra banda, continuem acumulant déficit important d'aigua. L'hivern ha seguit la tendència iniciada el juny del 2004, en què les pluges són escasses o molt escasses depenent dels mesos, i si

bé es pot considerar que la tardor passada va ser molt poc plujosa, encara menys ho ha sigut aquest hivern, que tan sols s'ha "salvat" pels 84 litres caiguts durant el febrer.

Les gràfiques ens mostren el comportament de les temperatures mitjanes, així com la quantitat d'aigua sumada per mes.

VALORS MITJANS	GENER	FEBRER	MARÇ
TEMPERATURA	3.5°C	4.1 °C	7.5°C
HUMITAT	58%	68%	67%
PRESSIÓ	1015.5 hPa	1010.7 hPa	1011.1 hPa
VELOCITAT DEL VENT	1 m/s	1 m/s	1.1 m/s
DIRECCIÓ	182° (S)	176° (S)	112° (SE)
PRECIPITACIÓ MENSUAL	1 l/m ²	84 l/m ²	33 l/m ²
EXTREMS			
TEMPERATURA MÀXIMA	15.7°C dia 20	17.7°C dia 12	20.7°C dia 29
TEMPERATURA MÍNIMA	-10.2°C dia 27	-6.1°C dia 1	-5.6°C dia 8
HUMITAT MÀXIMA	89% dia 16	95% dia 11	95% dia 16
HUMITAT MÍNIMA	20% dia 30	25% dia 15	26% dia 6
PRESSIÓ MÀXIMA	1032.2 hPa dia 6	1030.2 hPa dia 10	1027.2 hPa dia 17
PRESSIÓ MÍNIMA	999.7 hPa dia 26	994.1 hPa dia 22	997.2 hPa dia 3
VELOCITAT MÀXIMA DEL VENT	17 m/s dia 25	21.9 m/s dia 14	15.2 m/s dia 7
PRECIPITACIÓ MÀXIMA	1 l/m ² dia 2	26 l/m ² el dia 7	16 l/m ² dia 29
DIES AMB TEMPERATURES INFERIOR A -0°C	27	22	15

La preocupació pel paisatge

RAÛL VALLS

Aquests darrers dies ha estat trames al Parlament l'avantprojecte de llei de protecció i gestió del paisatge de Catalunya. Aquesta llei, llargament esperada, és la transposició del "Conveni europeu del paisatge", signat a Florència el 20 d'octubre de 2000 i on es posaven les bases per a la seva preservació, gestió i planificació i on també, més enllà del valor purament natural, ecològic i cultural es destacava el seu valor i potencial econòmic. Dit clar i català, el paisatge pot crear llocs de treball.

Aquest darrer mes de gener es feia un altre pas molt important en aquest mateix sentit al constituir-se l'Observatori del paisatge de Catalunya amb seus a Olot i Barcelona.

La llei catalana del paisatge el defineix com "una àrea, tal com la percep la col·lectivitat, el caràcter de la qual és el resultat de la interacció de factors naturals i/o humans". Per tant, quan parlem de "paisatge" no ens referim només als valors estètics d'espais "inalterats" per la mà humana, sinó que ens referim també a aquells que han estat profundament humanitzats per segles d'activitats socials i econòmiques, com és el cas de les nostres contrades vidrerenques.

L'objecte de la llei és, com diu en el seu article 1, "el reconeixement, la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge, a fi d'harmonitzar la preservació dels seus valors patrimonials, culturals, i econòmics, amb un desenvolupament sostenible. Amb aquesta finalitat, la llei promou la integració del paisatge en les polítiques d'ordenació territorial i urbanística i en la resta de polítiques sectorials que hi incideixin. També és objecte d'aquesta llei promoure la sensibilització de la societat paisatgística". Per tant, no val tot i hi ha límits que convé començar a tenir clar.

La preocupació pel paisatge no apareix només en el context d'una major consciència ambiental, sinó en un moments de preocupants tendències de destrucció i uniformització del nostre entorn. Lluny queden els negres temps del "desarrollismo franquista" com a únic i gran paradigma d'urbanització salvatge sota l'única consigna del benefici a qualsevol preu. Els anys noranta i el que portem del segle XXI estan sent demolidors per als nostres entorns, tant els naturals, com els culturals. Diferents fenòmens perfectament identificats, com la periurbanització, la ciutat difusa, el continuo urbà, desproporcionades infraestructures viàries, zonificacions i especialitzacions excessives, artificialitzacions molts cops innecessàries, amenacen amb uniformitzar la gran diversitat paisatgística que ha caracteritzat el nostre país i amb dur a l'extinció les singularitats autòctones.

El paisatge de la plana selvatana, del que Vidreres i el seu entorn és una mostra destacada, és un d'aquests patrimonis col·lectius que molts i moltes voldríem veure preservats. La seva singularitat és un valor de futur molt important que no pot ser menyspreat. Que sigui possible un esdevenidor de progrés, que combini i mantingui l'equilibri entre activitats econòmiques, tant les velles com les noves, i un entorn que no perdi les seves senyes d'identitat, és un dels objectius que la renovada planificació territorial ha d'abordar amb energia. Un paisatge equilibrat, divers i estèticament ric és també un element important per a la pròpia identitat i la qualitat de vida. Posar fre a uns models urbanitzadors o d'implantació de noves activitats econòmiques que van consumint un territori que és finit i fràgil és una prioritat de primer ordre si no es vol acabar desnaturalitzant i desfigurant el paisatge. Donar valor a les nostres terres, preservant-les i millorant-les és un objectiu de futur davant del qual ens cal fer un front comú. Hi ha alternatives i cal que les

Per Sergi Puig

Santuari de Finestres i la Barroca

PEP COLLELLEDMONT

Aquesta vegada no haurem de recórrer gaires quilòmetres. Farem una passejada per la nostra Vall de Llémena, d'una riquesa extraordinària, tant pel que fa a paisatge com a monuments. Les poblacions de la Vall de ben segur que les coneixem tots, però potser no hem pujat mai a la Barroca o al santuari de la Mare de Déu de Finestres. En tot cas, sempre és bo parlar una mica de la importància històrica d'aquest indret.

Normalment fem els viatges amb cotxe, i aquesta vegada no serà pas diferent. Però per als qui els agrada caminar,

ens trobem en uns indrets ideals per agafar la motxilla i fer cames. Amb tot, si volem pujar fins a la Mare de Déu de Finestres o veure les quatre pedres que resten de l'antic castell, no ens quedarà més remei que caminar una estona.

Sant Aniol de Finestres és l'únic municipi de la Vall de Llémena que pertany a la Garrotxa. O sigui, estem al final de la Selva i al començament de la Garrotxa. Els llocs que visitem es poden recórrer en un sol dia de primavera, estiu o tardor. Podem, per exemple, anar al matí a Finestres, parar a dinar a can Tura, de Sant Aniol, o a un dels restaurants de Sant Esteve de Llémena, i a la tarda pujar a la Barroca. Amb tot, deixeu-me que us doni un consell d'amic, a can Tura val més anar-hi un dia directament a dinar, o fer només una part de la ruta, perquè quan sortiu del restaurant no crec pas que estigüeu en condicions de fer excursions, més aviat una migdiada per pair.

Per pujar al santuari de Finestres hi ha una carretera prou bona que es pot fer amb cotxe normal, tot i que jo hi vaig pujar amb el 4x4 i vaig anar més tranquil. Aquest camí de terra surt de l'entrada al poble de Sant Aniol, davant de can Tura, i dona la volta fins a Mieres. Una possibilitat, per tant, és entrar per una banda i sortir per altra, sempre acompanyats d'una paisatge feréstec únic, sense pràcticament vida humana.

Qui diria que la serra de Finestres havia estat fa més de 19 segles un lloc importantíssim per a la

Església parroquial de la Barroca.

història del nostre país? Doncs sí, una mica més amunt del santuari hi ha encara unes runes del que havia estat el castell de Finestres, esmentat ja el 947 en la consagració de l'església de Santa Maria del castell. Es tractava d'una fortalesa modesta, però important pel seu lloc estratègic. Els remences el van posseir i en feren un centre important d'operacions. I un detall, Alfons de Borbó i d'Àustria i Maria de les Neus de Braganza i Borbó van fer estada dalt del santuari en temps de les guerres carlines. La parella reial havia entrat per la frontera francesa el darrer dia de l'any 1872 i va dormir a can Galceran de Sadernes. L'endemà, amb cavalls i mules, van iniciar camí cap a Finestres, però encara farien una parada, segurament prop dels Arcs de Santa Pau. Després arribarien a Finestres, on foren acollits pel rector, un carlí de soca-rel. El motiu de la pujada era entrevistar-se amb el general Savalls, fet que va tenir lloc el 8 de gener. El dia següent, de nit, van iniciar el retorn, però "abans s'encomanà a la Mare de Déu i s'acomiadà del senyor rector", segons explica Ramon Grabolosa en el llibre Santa Pau i la seva baronia.

El castell pertanyia en els seus inicis als comtes de Barcelona i va acabar essent dels barons de Santa Pau.

Fem una passejada pels volts del santuari, que era l'antiga església parroquial del poble de Finestres, quatre cases situades al peu del castell. Mentre pugem

-cal deixar el cotxe en una casa abandonada, prop de la carretera- veurem un muntacàrregues, que té una utilitat molt peculiar. Serveix per pujar-hi el porc viu, que serà sacrificat a peu del santuari per fer-hi la matança del poc. Veritablement, el grup que ho organitza té molta moral.

Durant segles va ser un priorat benedictí, que depenia del monestir de Sant Esteve de Banyoles. El temple va patir danys en els terratrèmols de 1427-1428 i el 1779 es va refer, essent un lloc de devoció popular. Actualment s'ha fet un gran esforç per mantenir les instal·lacions en condicions, tot i que, de tant en tant, lamentablement, alguns brètols hi han ocasionat destrosses.

Santuari de Santa Maria de Finestres

Podem, abans de marxar, enfilarnos pel camí de darrere del santuari i pujar fins on hi havia el castell. El camí és molt dret i, la veritat, poca cosa es veu, per no dir res. Això sí, la vista és formidable.

Agafem el cotxe i, si us sembla, fem una mica de camí en direcció a Mieres per veure el monument a la Dama de la Garrotxa, dedicat el 1978 a Miquel Oliva, arqueòleg gironí, mort quatre anys abans.

Baixem, altre cop, fins a Sant Aniol i seguim la carretera que porta a Girona fins que a mà dreta veurem un rètol que diu: La Barroca. Es tracta d'un camí sense asfaltar, que es pot fer amb cotxe normal, però millor amb 4x4. Abans -i parlem de 60 anys enrere- la gent de Sant Esteve de Llémena anava per aquest camí a mercat a Amer cada setmana. Tres hores ben llargues per pujar i si fa o no fa les mateixes per tornar. Quan anaven portaven bestiar per vendre i amb els diners aconseguits compraven els productes que no tenien a casa. Quan haureu fet el camí amb cotxe us adonareu com n'és de lluny.

Pujarem en un indret que bàsicament és natura. Hi ha unes masies escampades, poques, i s'ha de reconèixer l'esforç de les autoritats per fer-hi arribar la llum. L'església parroquial s'ha restaurat -l'any 1991 vaig escriure en les meves Guies de El Punt que la

teulada havia començat a caure i si no s'hi posava remei cauria tota- i ara fa una bona impressió. La llum també ha arribat a l'església, un edifici que va ser refet al segle XVII, però que trobem ja citat documentalment el 985, dedicat a Sant Andreu.

Al costat mateix de l'església hi ha la rectoria, aquesta sí que insalvable, totalment en ruïnes. I pensar que encara no fa cent anys allí hi vivia el rector, amb la inseparable majordoma, que deia missa cada dia i baixava a peu de tant en tant fins a Sant Esteve per després arribar-se a Girona a comprar llibres o utensilis per al temple.

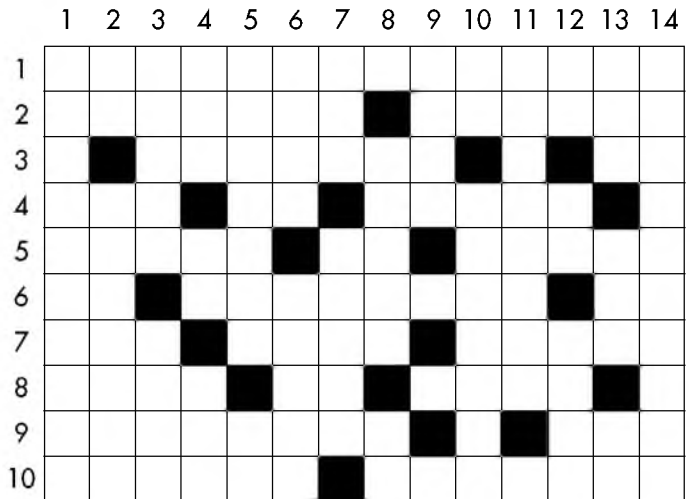
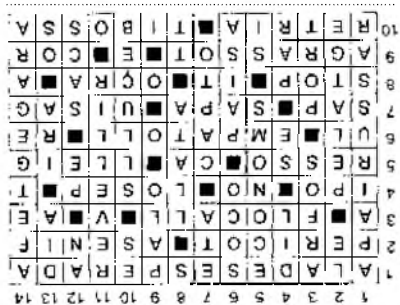
Continuem el camí per arribar-nos al santuari d'Elena, situat dalt del puig d'Elena. El panorama ens ha canviat. Hem pujat dalt de la carena i se'ns obre una vista immensa per la banda d'Amer, les Guilleries i la Garrotxa. Es nota que hi ha gent que s'ha preocupat de la conservació del santuari, un edifici romànic d'una nau i un sol absis, amb campanar de paret i un porxo davant de la façana, que em va recordar aquelles esglesioles de pagès amb porxo, on els homes feien petar la xerrada abans de començar la missa, mentre que les dones entraven tan bon punt arribaven, per resar o anar a confessar-se de no sé quins pecats.

En començar la crònica, parlava d'anar a peu. Per descomptat que és una ruta per mantenir-se en forma tot caminant o, com vaig poder veure el dia que hi vaig pujar, amb bicicleta, que Déu n'hi do. Ara ja ens hem guanyat el dinar. Baixem sense presses, fruitint una altra vegada del camí.

Fem poble tot entretenint-nos

Horizontals: 1- En tres mots, desesperadament. 2- El cavall de bastos. Petit present que es fa com a expressió d'afecte, a l'inrevés. 3- Doblada en àrab. Cabellera del blat de moro. Un quart de vuit. Centre de plaers. 4- Substància que s'extreu del fruit del cascall, emprada com a narcòtic, al revés. La negació. Llegum collit a l'inrevés. Te. 5- So causat per una ressonància. Gos. D'aspecte desagradable a la vista. 6- Van juntes a Caulès. Coses empecades que hom afegeix a successos reals que narra, en una paraula, empatollada. Nota del director. 7- Té coneixements adquirits per l'estudi. Pala de tall acerat. Es diu del qui va amb compte excessiu en les despeses, a l'inrevés. 8- Senyal de tràfic que obliga a aturar-se. Tanquen l'infinít. Fusta del davant o del darrere de la sella de muntar, al revés. Escrita en basc. 9- Raïm que no ha arribat a madurar. Vocal que no es troba a les oportunitats. Conjunt de persones que canten plegades. 10- El fet de fer una nova tria. Branca del suro que queda seca a l'arbre i en quedar podrida la fusta i el pelegrí sencer, alguns ocells hi fan el seu niu.

Verticals: 1- Apedajar o sargir la roba sense mirar-s'hi gaire. 2- Tanquen el cercle. Pèl d'un animal. 3- Corretja que es posa al llom de l'haveria perquè aguanti els altres guarniments en el seu lloc, de baix a dalt. Postura, capteniment. 4- Edil decapitat. Les primeres de sempre. Peix de cap gros i aplanat, comestible molt apreciat, a l'inrevés. 5- Administradors de cases importants. Afirmació. 6- Tros de tronc d'arbre que serveix com a seient. Del mateix país que un altre. 7- Euskadi ta Askatasuna. Demano almoïna. 8- Encercla el sedàs. Fusta estreta i de poc gruix emprada per aguantar les teules. Repetida com a pertot. 9- Pala petita que s'usa per fer clots i sembrar-hi llavors. Oxigen. Cercle tancat. Llatina. 10- Existeix. Cassons fets de suro que serveixen per a beure aigua, a la biorxa. 11- Fer semblar a algú més vell del que és. La rodona de Fornells. 12- Les tenim entre mans. Es posen davant el perill. Les gaites en són un de gemecs. 13- Demà en serà un altre. Anirà. Plantígrad. 14- El pas d'un vehicle, el trepig, etc., pitjar la terra estovada per la mullena.

Sopa de lletres

Hi heu de trobar el nom de 18 municipis de les comarques gironines. Amb les lletres escadusseres podreu llegir una frase feta per dir fer circular notícies o xafarderies.

P A U L A S E B P O R C
 S A R U A D U I R P A E
 E E L E T A R - A M S S
 I O U S T C A L P P U E
 C S S Q E S A R O - A S
 U E A L A M O N - I S A
 B N R Ç O D E G V V L C
 R A A S O L A I A E I T
 A L N N L D L C R L S E
 F B E A L L O P S E L S

Frase feta: Portar ous a vendre. **Giralt**

Flaçà.

Solució: Besalú, Cadabaques, Camprodon, Esponella, Arbúcies, Llívia, Espolla, Celrà, Riudaura, Pals, Alp, Pau, Blanes, Sercases, Palamós, Llagostera, Sils,

SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES:

Activitats de la primavera del 2005

Diumenge 24 d'abril

Audició de música

Hora: 5 de la tarda

Lloc: Centre Cívic

Organitza: Ajuntament i Escola de Música Municipal de Vidreres

Dissabte 30 d'abril

Concert de Lluís Llach

Hora: 10 nit

Lloc: Pavelló

Organitza: Comissió de la Fira de Tractoristes

Diumenge 1 de maig

Concert de corals i orquestres

Escoles de Música Municipals de Santa Coloma de Queralt i de Vidreres

Hora: 12 del migdia

Lloc: Esplanada de Can Manlleu

Organitza: Ajuntament i Escola de Música Municipal de Vidreres

Dies 7 i 8 de maig

Fira de Tractoristes

(Veure programació a part)

Dies 11, 18 i 25 de maig

XXIII Jornades Culturals de Primavera

Hora: 9 del vespre

Lloc: Centre Cívic

Organitza: Ajuntament de Vidreres

Diumenge 15 de maig

Espectacle teatral de Rialles

Cia. Baldufa interpreta "Embolíc a la granja"

Hora: 2/4 de 6 de la tarda

Lloc: Sala Teatre Casino "La Unió"

Organitza: Grup Rialles de Vidreres

Divendres 20 de maig

Teatre dins la Temporada Plana de la Selva

Foco Boig Teatre presenta "Qui porta la truja a manà"

Hora: 2/4 d'11 de la nit

Lloc: Sala Teatre Casino "La Unió"

Organitza: Ajuntaments de Maçanet, Sils i Vidreres

Dissabte 21 de maig

II Torneig d'escacs infantil

Hora: 4 de la tarda

Lloc: Centre Cívic

Organitza: Ajuntament i Escola d'Escacs Vidreres

Diumenge 22 de maig

II Torneig d'escacs

Hora: 2/4 de 10 del matí

Lloc: Sala Teatre Casino "La Unió"

Organitza: Ajuntament i Escola d'Escacs Vidreres

Dies 25 i 27 de maig

XIII Jornades Culturals de la Llar de Jubilats

Hora: 6 de la tarda

Lloc: Llar de Jubilats

Organitza: Ajuntament i Llar de Jubilats de Vidreres

Diumenge 29 de maig

Audició musical

Hora: 5 de la tarda

Lloc: Centre Cívic

Organitza: Ajuntament de Vidreres

Música dins la Temporada Plana de la Selva

Concert de l'Orquestra Jove de la Selva

Hora: 7 de la tarda

Lloc: Sala Teatre Casino "La Unió"

Organitza: Ajuntaments de Maçanet, Sils i Vidreres

Diumenge 5 de juny

Marxa de l'Escarlet

Hora: 8 del matí

Lloc: Pavelló municipal

Organitza: Club Olímpic Vidreres

Teatre dins la Temporada Plana de la Selva

Cascaï Teatre presenta "Living Costa Brava"

Hora: 7 de la tarda

Lloc: Sala Teatre Casino "La Unió"

Organitza: Ajuntaments de Maçanet, Sils i Vidreres

Dissabte 11 de juny

Música dins la Temporada Plana de la Selva

Concert de The Dust Queen

Hora: 11 de la nit

Lloc: Pista Casino "La Unió"

Organitza: Ajuntaments de Maçanet, Sils i Vidreres

Dies 11 i 12 de juny

Ludibàsquet

(Veure programació a part)

Dissabte 18 de juny

Teatre infantil i juvenil

Hora: 6 i 9 de la tarda i 9

Lloc: Sala Teatre Casino "La Unió"

Organitza: Grups de teatre infantil i juvenil del Centre Cívic

Ball a benefici de l'AECC-Catalunya contra el càncer

Amenitzat per Àngel i Pol

Hora: 10 de la nit

Lloc: Pista Casino "La Unió"

Organitza: Junta Local de l'AECC

Música dins la Temporada Plana de la Selva

Concert de So"r"oll

Hora: 11 de la nit

Lloc: Pista poliesportiva

Organitza: Ajuntaments de Maçanet, Sils i Vidreres

Diumenge 19 de juny

Festival musical de final de curs

Hora: 6 de la tarda

Lloc: IES Vidreres

Organitza: Ajuntament i Escola Municipal de Música de Vidreres

Dijous 23 de juny

Revetlla Jove de Sant Joan

Sopar i concert

Hora: 9 del vespre

Lloc: Pl. Església i C. Catalunya

Organitza: Alternativa Som i Serem

Divendres 24 de juny

Festa de Sant Joan

Audició de Sardanes i Ball

Hora: 6 de la tarda

Lloc: Pl. Església

Organitza: Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

Dies 27, 28, 29 i 30 de juny

Recollida de llibres reutilitzats

Programa d'intercanvi de llibres de Vidreres

Hora: matí i tarda

Lloc: Centre Cívic

Organitza: Ajuntament de Vidreres i Comissió del Programa

Ranxo

2005

Fotos: Estudi Albert

2005

Any de neu

